

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

P8_TA(2019)0383

Dochodzenia prowadzone przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską i skuteczności dochodzeń prowadzonych przez OLAF *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską i skuteczności dochodzeń prowadzonych przez OLAF (COM(2018)0338 – C8-0214/2018 – 2018/0170(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2021/C 158/32)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0338),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w związku z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, a w szczególności z jego art. 106a, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0214/2018),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego nr 8/2018 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię przedstawioną przez Komisję Prawną, jak również opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0179/2019),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2018)0170

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 kwietnia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską i skuteczności dochodzeń prowadzonych przez OLAF

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 325, w związku z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

⁽¹⁾ Opinia ETO nr 8/2018.

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dzięki przyjęciu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 ⁽³⁾ i rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 ⁽⁴⁾ Unia znacznie wzmocniła ~~środki dostępne~~ **przepisy zharmonizowanych ram prawnych dotyczące środków dostępnych** do celów ochrony interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego. Prokuratura Europejska („EPPO”) ~~będzie uprawniona~~ **stanowi kluczowy priorytet w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i polityki zwalczania nadużyć finansowych, gdyż posiada uprawnienia** do prowadzenia postępowań przygotowawczych i do wnoszenia aktów oskarżenia w związku z przestępstwami mającymi wpływ na budżet Unii, zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie (UE) 2017/1371, w uczestniczących państwach członkowskich. **[Popr. 1]**
- (2) **W celu ochrony interesów finansowych Unii** Europejski Urząd Ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych („Urząd”) prowadzi dochodzenia administracyjne w sprawie nieprawidłowości administracyjnych oraz w sprawie zachowania przestępnego. Na zakończenie prowadzonych przez siebie dochodzeń Urząd może wydać zalecenia dla organów wymiaru sprawiedliwości skierowane do krajowych organów ścigania, które mają umożliwić wniesienie aktu oskarżenia i wszczęcie postępowania karnego w państwach członkowskich. W przyszłości – w przypadku państw członkowskich uczestniczących w tworzeniu EPPO – Urząd będzie zgłaszał swoje podejrzenia dotyczące popełnienia przestępstw Prokuraturze Europejskiej i współpracował z nią w ramach prowadzonych przez nią postępowań przygotowawczych. **[Popr. 2]**
- (3) W związku z tym w następstwie przyjęcia rozporządzenia (UE) 2017/1939 należy zmienić **i odpowiednio dostosować** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁵⁾. Aby zapewnić najwyższy poziom ochrony interesów finansowych Unii poprzez synergię między EPPO i Urzędem, przepisy rozporządzenia (UE) 2017/1939 regulujące stosunki między tymi dwoma organami powinny zostać odzwierciedlone w przepisach rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, a przepisy zawarte w rozporządzeniu nr 883/2013 powinny stanowić ich uzupełnienie, **co oznacza wdrożenie zasad ścisłej współpracy, wymiany informacji, komplementarności i unikania powielania działań.** **[Popr. 3]**
- (4) W kontekście ich wspólnego celu, jakim jest zachowanie integralności budżetu Unii, Urząd oraz EPPO powinny nawiązać i utrzymywać bliskie stosunki oparte na szczerzej współpracy, mające na celu zapewnienie komplementarności ich odpowiednich kompetencji i koordynację podejmowanych przez nie działań, w szczególności jeżeli chodzi o zakres wzmocnionej współpracy w zakresie ustanowienia EPPO. Stosunki Urzędu i EPPO powinny ostatecznie przyczynić się do zapewnienia, aby wykorzystywane były wszystkie środki potrzebne do ochrony interesów finansowych Unii i unikania niepotrzebnych powielania wysiłków.
- (5) W rozporządzeniu (UE) 2017/1939 nałożono wymóg, zgodnie z którym Urząd oraz wszystkie instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz właściwe organy krajowe muszą bez zbędnej zwłoki informować EPPO o **podejrzwanym** czynnie zabronionym, w sprawie którego Prokuratura mogłaby wykonywać swoją właściwość. Ponieważ kompetencje Urzędu obejmują prowadzenie dochodzeń administracyjnych w sprawie nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii, Urząd jest najbardziej kompetentny i doskonale przygotowany do tego, by pełnić rolę naturalnego partnera i uprzywilejowanego źródła informacji dla EPPO. **[Popr. 4]**

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 1.2.2019, s. 1.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

- (6) Znamiona wskazujące na możliwość popełnienia czynów zabronionych wchodzących w zakres kompetencji EPPO mogą w praktyce być obecne we wstępnych zarzutach otrzymanych przez Urząd lub mogą pojawić się w toku dochodzenia administracyjnego wszczętego przez Urząd w oparciu o przesłanki, na podstawie których można podejrzewać wystąpienie nieprawidłowości administracyjnych. Aby wywiązać się z obowiązku przekazywania informacji EPPO, Urząd powinien, w zależności od przypadku, zgłosić czyn zabroniony na dowolnym etapie przed wszczęciem dochodzenia lub w toku tego dochodzenia.
- (7) W rozporządzeniu (UE) 2017/1939 określono minimalne wymagane elementy, które co do zasady powinny zawierać przekazywane informacje. Może zaistnieć konieczność przeprowadzenia przez Urząd wstępnej oceny zarzutów w celu potwierdzenia tych elementów i zgromadzenia niezbędnych informacji. Urząd powinien przeprowadzić tę ocenę szybko oraz za pomocą środków, które nie powodują powstania zagrożenia dla ewentualnego przyszłego postępowania przygotowawczego. Po zakończeniu prowadzonej przez siebie oceny Urząd powinien poinformować Prokuraturę Europejską o wystąpieniu podejrzenia popełnienia przestępstwa wchodzącego w zakres jej właściwości.
- (8) Biorąc pod uwagę wiedzę fachową Urzędu, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii powinny mieć możliwość zwrócenia się do Urzędu o pomoc w zakresie prowadzenia takiej wstępnej oceny zgłoszonych im zarzutów.
- (9) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Urząd zasadniczo nie powinien wszczynać dochodzenia administracyjnego, które byłoby równoległe do postępowania przygotowawczego prowadzonego przez EPPO w sprawie tych samych okoliczności faktycznych. W pewnych przypadkach ochrona interesów finansowych Unii może jednak wymagać przeprowadzenia przez Urząd uzupełniającego dochodzenia administracyjnego przed zakończeniem postępowania karnego, które Prokuratura Europejska wszczęła w celu ustalenia, czy istnieje konieczność zastosowania środków zapobiegawczych, czy też należy podjąć działania finansowe, dyscyplinarne lub administracyjne. Wszczęcie wspomnianych dochodzeń uzupełniających może być właściwe m.in. w przypadku, gdy istnieje konieczność odzyskania kwot należnych na rzecz budżetu Unii podlegających przepisom szczegółowym dotyczącym przedawnienia, gdy kwoty narażone na ryzyko są bardzo wysokie lub gdy istnieje potrzeba zastosowania środków administracyjnych w celu uniknięcia dalszych wydatków w sytuacjach zagrożenia.
- (10) W rozporządzeniu (UE) 2017/1939 przewidziano, że EPPO może żądać od Urzędu przeprowadzenia takiego dochodzenia uzupełniającego. W przypadkach gdy EPPO nie wystąpi z takim żądaniem, powinna istnieć możliwość wszczęcia takiego dochodzenia uzupełniającego ~~pod pewnymi warunkami~~ **również z inicjatywy Urzędu, na podstawie szczegółowych warunków i po uzyskaniu zgody EPPO.** Prokuratura Europejska powinna w szczególności móc sprzeciwić się wszczęciu lub kontynuowaniu dochodzenia przez Urząd lub podejmowaniu przez Urząd określonych czynności. Sprzeciw ten powinien być uzasadniony koniecznością ochrony skuteczności postępowania przygotowawczego prowadzonego przez EPPO i powinien być proporcjonalny do tego celu. Urząd powinien powstrzymać się od wykonywania czynności, co do których Prokuratura Europejska zgłosiła sprzeciw. Jeżeli EPPO ~~nie zgłosi sprzeciwu~~, dochodzenie prowadzone przez Urząd powinno być prowadzone w ścisłym porozumieniu z EPPO. **[Popr. 6]**
- (11) Urząd powinien aktywnie wspierać Prokuraturę Europejską w prowadzonych przez nią postępowaniach przygotowawczych. W tym zakresie Prokuratura Europejska może zwrócić się do Urzędu o wsparcie lub uzupełnienie prowadzonych przez nią postępowań przygotowawczych, wykonując uprawnienia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. W takich przypadkach Urząd powinien wykonać te czynności w ramach swoich uprawnień i w zakresie przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) Aby zapewnić skuteczną ~~koordynację~~ **współpracę i przejrzystość** między Urzędem a EPPO, podmioty te muszą prowadzić między sobą nieprzerwaną wymianę informacji. Wymiana informacji na etapach poprzedzających wszczęcie dochodzenia przez Urząd i postępowania przygotowawczego przez EPPO ma szczególne znaczenie dla zapewnienia prawidłowej koordynacji między odpowiednimi działaniami ~~oraz dla~~ **w celu zapewnienia komplementarności i uniknięcia powielania tych działań. W tym celu Urząd i EPPO powinny korzystać z funkcji trafieniowych (figuruje/ nie figuruje) w swoich odnośnych systemach zarządzania sprawami.** Urząd i EPPO powinny określić procedury i warunki tej wymiany informacji w zawartych przez siebie porozumieniach roboczych. **[Popr. 7]**
- (13) W przyjętym dnia 2 października 2017 r. sprawozdaniu Komisji w sprawie oceny rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽⁶⁾ stwierdzono, że wprowadzone w 2013 r. zmiany ram prawnych pociągnęły za sobą wyraźne usprawnienia, jeżeli chodzi o prowadzenie dochodzeń, współpracę z partnerami i prawa osób objętych dochodzeniem. Jednocześnie w ocenie podkreślono pewne niedociągnięcia, które odbijają się na skuteczności i efektywności dochodzeń.

⁽⁶⁾ COM(2017)0589. Sprawozdaniu towarzyszył dokument roboczy służb Komisji SWD(2017)0332 zawierający ocenę oraz opinia 2/2017 Komitetu Nadzoru Urzędu.

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

- (14) Do najbardziej jednoznacznych spostrzeżeń zawartych w ocenie Komisji należy odnieść się poprzez zmianę rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013. Wprowadzenie tych zmian jest konieczne w krótkim okresie, aby wzmocnić ramy dochodzeń prowadzonych przez Urząd w celu utrzymania silnej pozycji Urzędu i zapewnienia jego sprawnego funkcjonowania, dzięki czemu będzie mógł on uzupełniać działalność EPPO w obszarze prawa karnego poprzez prowadzenie dochodzeń administracyjnych; nie będą one jednak wiązały się ze zmianą kompetencji ani uprawnień OLAF. Zmiany te dotyczą przede wszystkim obszarów, w których obecny brak jasności rozporządzenia stanowi przeszkodę dla skutecznego prowadzenia dochodzeń przez Urząd, np. dla prowadzenia kontroli na miejscu, możliwości dostępu do informacji dotyczących rachunków bankowych lub dopuszczalności jako dowodów opisów przypadku sporządzonych przez Urząd. **Nie później niż dwa lata po dokonaniu oceny Prokuratury Europejskiej, Urzędu i współpracy między nimi Komisja powinna przedstawić nowy kompleksowy wniosek.** [Popr. 8]
- (15) Zmiany te nie wpływają na gwarancje proceduralne mające zastosowanie w ramach dochodzeń. Urząd jest zobowiązany do stosowania gwarancji proceduralnych określonych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013, rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽⁷⁾ oraz Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Ramy te wymagają, by Urząd prowadził swoje dochodzenia w sposób obiektywny, bezstronny i z poszanowaniem zasady poufności, gromadził zarówno dowody obciążające osobę objętą dochodzeniem, jak i dowody na korzyść tej osoby oraz by prowadził czynności dochodzeniowe na podstawie pisemnego upoważnienia i po przeprowadzeniu kontroli zgodności z prawem. Urząd musi zapewnić, aby prowadzone przez niego dochodzenie odbywało się z poszanowaniem praw osób objętych prowadzonym przez niego dochodzeniem, w tym zgodnie z zasadą domniemania niewinności i przy zapewnieniu prawa do nieskładania zeznań na swoją niekorzyść. Podczas przesłuchania osobie objętej dochodzeniem przysługują prawa m.in. do obecności wybranej przez siebie osoby, do zatwierdzenia protokołu przesłuchania oraz do posługiwania się dowolnym językiem urzędowym Unii. Przed sformułowaniem wniosków osobom objętym dochodzeniem przysługuje również prawo do zgłoszenia uwag w odniesieniu do okoliczności faktycznych sprawy.
- (16) Urząd prowadzi kontrole na miejscu i inspekcje, w ramach których może uzyskać dostęp do pomieszczeń i dokumentacji podmiotów gospodarczych w toku prowadzonych przez siebie dochodzeń w sprawie podejrzenia popełnienia nadużycia finansowego, korupcji lub innego czynu niezgodnego z prawem na szkodę interesów finansowych Unii. Czynności te są wykonywane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz z rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96, które w niektórych przypadkach uzależniają możliwość korzystania z tych uprawnień od uwarunkowań dyktowanych prawem krajowym. W ocenie Komisji stwierdzono, że zakres, w jakim powinno mieć zastosowanie prawo krajowe, nie zawsze jest określony, co w efekcie ogranicza skuteczność działań dochodzeniowych prowadzonych przez Urząd.
- (17) Należy zatem wyjaśnić, w jakich przypadkach w toku dochodzeń prowadzonych przez Urząd powinno mieć zastosowanie prawo krajowe, nie zmieniając jednak uprawnień przysługujących Urzędowi ani sposobu funkcjonowania rozporządzenia w odniesieniu do państw członkowskich. Wyjaśnienie to stanowi odzwierciedlenie niedawnego wyroku Sądu w sprawie T-48/16, Sigma Orionis SA przeciwko Komisji Europejskiej.
- (18) W sytuacjach, w których podmiot gospodarczy objęty dochodzeniem poddaje się kontroli, prowadzenie przez Urząd kontroli na miejscu i inspekcji powinno podlegać jedynie prawu Unii. Powinno to umożliwić Urzędowi wykonywanie jego uprawnień dochodzeniowych w sposób skuteczny i spójny we wszystkich państwach członkowskich, aby wnieść wkład w zapewnienie wysokiego poziomu ochrony interesów finansowych Unii w całej Unii, zgodnie z wymogami art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (19) W sytuacjach, w których Urząd musi polegać na pomocy ze strony właściwych organów krajowych, w szczególności w przypadkach, gdy podmiot gospodarczy sprzeciwia się przeprowadzeniu kontroli na miejscu i inspekcji, państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczność działań prowadzonych przez Urząd oraz potrzebne wsparcie zgodnie z właściwymi przepisami krajowego prawa procesowego.
- (20) W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 należy zatem zobowiązać podmioty gospodarcze do podejmowania współpracy z Urzędem. Wymóg ten jest zgodny ze spoczywającym na podmiotach gospodarczych obowiązkiem wynikającym z rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96, zgodnie z którym na potrzeby przeprowadzenia kontroli na miejscu i inspekcji muszą one udostępniać wykorzystywane w celach prowadzenia działalności

(7) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami, Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

gospodarczej pomieszczenia, grunty, środki transportu lub inne nieruchomości, a także z obowiązkiem wynikającym z art. 129⁽⁸⁾ rozporządzenia finansowego stanowiącym, że osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, w tym w kontekście dochodzeń prowadzonych przez Urząd.

- (21) W ramach tego obowiązku współpracy Urząd powinien mieć możliwość zwrócenia się o przekazanie stosownych informacji do podmiotów gospodarczych, które mogły być zaangażowane w sprawę będącą przedmiotem dochodzenia lub które mogą posiadać takie informacje. Spełniając takie żądania, podmioty gospodarcze nie są zobowiązane do przyznania się do prowadzenia nielegalnej działalności, ale są zobowiązane do udzielenia odpowiedzi na pytania o stan faktyczny i do przedstawienia dokumentów nawet w przypadku, gdy informacje w nich zawarte mogą zostać wykorzystane do stwierdzenia, że podmiot udzielający informacji lub inny podmiot prowadzi nielegalną działalność.
- (22) Podmioty gospodarcze powinny mieć możliwość posługiwania się dowolnym językiem państwa członkowskiego, w którym ma miejsce kontrola, oraz prawo do obecności wybranej przez siebie osoby, w tym zewnętrznego radcy prawnego, podczas kontroli na miejscu i inspekcji. Obecność radcy prawnego nie powinna jednak stanowić warunku prawnego ważności kontroli na miejscu i inspekcji. Aby zapewnić skuteczność kontroli na miejscu i inspekcji, w szczególności w odniesieniu do ryzyka zaginięcia dowodu, Urząd powinien mieć możliwość uzyskania dostępu do wykorzystywanych w celach prowadzenia działalności gospodarczej pomieszczeń, gruntów, środków transportu lub innych nieruchomości bez czekania, aż podmiot skonsultuje się ze swoim radcą prawnym. Urząd powinien akceptować krótką, uzasadnioną zwłokę w oczekiwaniu na konsultację z radcą prawnym jedynie przed rozpoczęciem przeprowadzania kontroli. Jakikolwiek tego rodzaju opóźnienie musi być ograniczone do absolutnego minimum.
- (23) Aby zapewnić przejrzystość, podczas przeprowadzania kontroli na miejscu i inspekcji Urząd powinien przekazać podmiotom gospodarczym odpowiednie informacje na temat ich obowiązku współpracy oraz konsekwencji wynikających z odmowy współpracy, a także na temat procedury mającej zastosowanie w przypadku kontroli, w tym mających zastosowanie gwarancji proceduralnych.
- (24) W dochodzeniach wewnętrznych oraz – w stosownych przypadkach – w dochodzeniach zewnętrznych Urząd ma dostęp do wszelkich stosownych informacji będących w posiadaniu instytucji, organów, urzędów i agencji. Jak zasugerowano w ocenie Komisji – aby uwzględnić postęp technologiczny – należy doprecyzować, że taki dostęp powinien być możliwy niezależnie od tego, na jakim ~~nośniku~~ **rodzaju nośnika** przechowywane są informacje lub dane. [Popr. 9]
- (25) Aby zapewnić spójniejsze ramy prowadzonych przez Urząd dochodzeń, należy jeszcze bardziej dostosować przepisy mające zastosowanie do dochodzeń wewnętrznych i zewnętrznych w celu usunięcia pewnych niespójności wskazanych w ocenie Komisji w przypadku, gdy rozbieżność przepisów nie jest uzasadniona. Należy, przykładowo, umożliwić przekazywanie raportów i zaleceń sporządzonych w następstwie dochodzenia zewnętrznego zainteresowanej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji, tak by podjęły właściwe działania, jak ma to miejsce w przypadku dochodzeń wewnętrznych. Gdy leży to w jego kompetencjach, Urząd powinien wspierać zainteresowaną instytucję, organ, urząd lub agencję w prowadzeniu działań następczych będących wynikiem jego zaleceń. Aby w jeszcze większym stopniu zapewnić współpracę między Urzędem a instytucjami, organami, urzędami i agencjami, Urząd powinien poinformować, w stosownych przypadkach, zainteresowaną instytucję unijną, organ, urząd lub agencję, gdy podejmie decyzję o niewszczynaniu dochodzenia zewnętrznego, na przykład, gdy instytucja unijna, organ, urząd lub agencja były źródłem początkowej informacji.
- (26) Urząd powinien dysponować niezbędnymi środkami, by śledzić przepływ pieniędzy w celu odkrycia trybu funkcjonowania typowego dla wielu nieuczciwych zachowań. Obecnie – dzięki współpracy z organami krajowymi i pomocy ze strony tych organów – Urząd może uzyskać informacje bankowe będące w posiadaniu instytucji kredytowych z szeregu państw członkowskich, które to informacje są istotne dla prowadzonych przez siebie działań dochodzeniowych. Aby zapewnić stosowanie skutecznego podejścia w całej Unii, w rozporządzeniu należy doprecyzować, że w ramach spoczywającego na właściwych organach krajowych ogólnego obowiązku wspierania Urzędu organy te są zobowiązane do przekazywania Urzędowi informacji na temat rachunków bankowych i płatniczych. Współpraca ta powinna, co do zasady, odbywać się za pomocą jednostek analityki finansowej w państwach członkowskich. Wywiązując się z tego obowiązku wspierania Urzędu, organy krajowe powinny działać zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa procesowego przewidzianymi w przepisach krajowych zainteresowanego państwa członkowskiego.

⁽⁸⁾ Art. 129 zostanie dodany do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/XX (nowe rozporządzenie finansowe), co do którego osiągnięto porozumienie polityczne i które ma zostać przyjęte w nadchodzących miesiącach.

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

- (26a) *W trosce o ochronę i przestrzeganie praw i gwarancji proceduralnych Urząd powinien utworzyć stanowisko kontrolera gwarancji proceduralnych oraz przekazać mu odpowiednie zasoby. Kontroler gwarancji proceduralnych powinien mieć dostęp do wszelkich informacji niezbędnych do pełnienia swoich obowiązków. [Popr. 10]*
- (26b) *Na potrzeby Urzędu, we współpracy z kontrolerem gwarancji proceduralnych, na mocy niniejszego rozporządzenia ustanawia się mechanizm rozpatrywania skarg, aby zagwarantować przestrzeganie praw i gwarancji proceduralnych w związku ze wszystkimi działaniami podejmowanymi przez Urząd. Powinien to być mechanizm administracyjny, w ramach którego kontroler powinien być odpowiedzialny za rozpatrywanie skarg wpływających do Urzędu zgodnie z prawem do dobrej administracji. Mechanizm powinien być skuteczny i gwarantować podejmowanie właściwych działań następczych wskutek skarg. W celu zwiększenia przejrzystości i odpowiedzialności Urząd powinien informować o mechanizmie rozpatrywania skarg w swoim sprawozdaniu rocznym. W sprawozdaniu tym należy w szczególności informować o liczbie otrzymanych skarg, rodzajach naruszeń praw i gwarancji proceduralnych, rodzajach działalności, których skargi dotyczą, i w miarę możliwości o środkach następczych podjętych przez Urząd. [Popr. 11]*
- (27) Wczesne przekazanie informacji przez Urząd na potrzeby przyjęcia środków zapobiegawczych jest kluczowym narzędziem ochrony interesów finansowych Unii. Aby zapewnić ścisłą współpracę w tej kwestii między Urzędem a instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii powinny zawsze mieć możliwość zasięgnięcia opinii Urzędu przed podjęciem decyzji w sprawie zastosowania odpowiednich środków zapobiegawczych, w tym środków ochrony dowodów.
- (28) Raporty sporządzone przez Urząd stanowią obecnie dowód w postępowaniach administracyjnych lub sądowych, który jest dopuszczalny w taki sam sposób i na takich samych warunkach co raporty urzędowe opracowywane przez krajowych kontrolerów administracyjnych. W ocenie Komisji stwierdzono, że w niektórych państwach członkowskich zasada ta jest niewystarczająca do zapewnienia skuteczności działań Urzędu. Aby zwiększyć skuteczność i spójne wykorzystanie raportów Urzędu, w rozporządzeniu należy przewidzieć dopuszczalność takich raportów w postępowaniach sądowych o charakterze innym niż karny toczących się przed sądami krajowymi, jak również w postępowaniach administracyjnych w państwach członkowskich. W przypadku krajowych postępowań sądowych o charakterze karnym nadal powinien mieć zastosowanie przepis przewidujący równoważność z raportami krajowych kontrolerów administracyjnych. W rozporządzeniu należy również przewidzieć dopuszczalność raportów sporządzonych przez Urząd w postępowaniach administracyjnych i sądowych na szczeblu unijnym.
- (29) Kompetencje Urzędu obejmują ochronę dochodów budżetu Unii wynikających z zasobów własnych opartych na podatku VAT. W tej dziedzinie Urząd powinien móc wspierać i uzupełniać działania państw członkowskich poprzez dochodzenia prowadzone zgodnie z jego kompetencjami, koordynację właściwych organów krajowych w złożonych sprawach międzynarodowych oraz wspieranie państw członkowskich i EPPO oraz pomaganie im. W tym celu Urząd powinien móc wymieniać informacje za pomocą sieci Eurofisc ustanowionej rozporządzeniem Rady (UE) nr 904/2010⁽⁹⁾, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽¹⁰⁾, aby promować i ułatwiać współpracę w walce z oszustwami związanymi z VAT. [Popr. 12]
- (30) W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 wprowadzono jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych państw członkowskich w celu ułatwienia skutecznej współpracy i wymiany informacji między urzędem i państwami członkowskimi, w tym również informacji o charakterze operacyjnym. W ocenie stwierdzono, że jednostki te wniosły pozytywny wkład do pracy Urzędu. Wskazano również potrzebę większego doprecyzowania ich roli w celu zapewnienia, aby Urząd otrzymywał potrzebną pomoc mającą zapewnić skuteczność prowadzonych przez niego dochodzeń, pozostawiając kwestie organizacji jednostek koordynujących zwalczanie nadużyć finansowych oraz przysługujących im uprawnień poszczególnym państwom członkowskim. W tym zakresie jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych powinny móc zapewnić Urzędowi potrzebne wsparcie, uzyskać je dla niego lub je koordynować, aby Urząd mógł skutecznie wykonywać swoje zadania przed rozpoczęciem dochodzenia wewnętrznego lub zewnętrznego, w czasie jego trwania lub po jego zakończeniu.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

⁽¹⁰⁾ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).**

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

- (31) Spoczywający na Urzędzie obowiązek zapewnienia państwom członkowskim pomocy w celu koordynowania podejmowanych przez nie działań na rzecz ochrony interesów finansowych Unii jest kluczowym elementem jego uprawnień pozwalającym na wspieranie transgranicznej współpracy państw członkowskich. Należy ustanowić bardziej szczegółowe przepisy, aby ułatwić Urzędowi prowadzenie działań koordynacyjnych oraz współpracę w tym kontekście z organami państw członkowskich, państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi. Przepisy te powinny pozostawać bez uszczerbku dla wykonywania przez Urząd uprawnień powierzonych Komisji w przepisach szczegółowych regulujących wzajemną pomoc między organami administracyjnymi państw członkowskich oraz współpracę między tymi organami i Komisją, w szczególności dla rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 ⁽¹⁾.
- (32) Ponadto Urząd powinien mieć możliwość zwrócenia się o pomoc do jednostek koordynujących zwalczanie nadużyć finansowych w kontekście działań koordynacyjnych, natomiast jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych powinny mieć możliwość współpracy z innymi jednostkami koordynującymi zwalczanie nadużyć finansowych w celu dalszego umacniania dostępnych mechanizmów współpracy w zakresie zwalczania takich nadużyć.
- (32a) **Właściwe organy państw członkowskich udzielają Urzędowi niezbędnego wsparcia przy wypełnianiu jego zadań. W przypadku gdy Urząd wydaje zalecenia dla organów wymiaru sprawiedliwości skierowane do krajowych organów ścigania i nie są podejmowane żadne działania następcze, państwo członkowskie powinno uzasadnić swoją decyzję przed Urzędem. Raz w roku Urząd powinien sporządzać sprawozdanie w celu przedstawienia informacji na temat pomocy udzielanej przez państwa członkowskie oraz działań podjętych w następstwie zaleceń dla organów wymiaru sprawiedliwości. [Popr. 13]**
- (32b) **W celu uzupełnienia przepisów proceduralnych dotyczących prowadzenia dochodzeń, które to przepisy określono w niniejszym rozporządzeniu, Urząd powinien wprowadzić kodeks postępowania dochodzeniowego, którego mieliby przestrzegać pracownicy Urzędu. Wobec tego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do ustanowienia takiego kodeksu postępowania bez uszczerbku dla niezależności Urzędu w zakresie przysługujących mu kompetencji. Akty delegowane powinny w szczególności określać: sposób wykonywania mandatu i statutu Urzędu; szczegółowe zasady dotyczące procedur dochodzeniowych oraz dozwolonych działań dochodzeniowych; uzasadnione prawa osób objętych dochodzeniem; gwarancje proceduralne; przepisy z zakresu ochrony danych oraz polityki przekazywania informacji i dostępu do dokumentów; przepisy w zakresie kontroli zgodności z prawem oraz procedur odwoławczych dostępnych osobom objętym dochodzeniem oraz stosunki z EPPO. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Urząd prowadził stosowne konsultacje, w tym z udziałem ekspertów. Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. [Popr. 14]**
- (32c) **Nie później niż pięć lat po terminie ustalonym zgodnie z art. 120 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/1939 Komisja powinna dokonać oceny stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do skuteczności współpracy między Urzędem a EPPO. [Popr. 15]**
- (33) Ponieważ państwa członkowskie nie mogą w sposób wystarczający osiągnąć celu niniejszego rozporządzenia, jakim jest wzmocnienie ochrony interesów finansowych Unii poprzez dostosowanie funkcjonowania Urzędu do ustanowienia EPPO oraz poprzez zwiększenie skuteczności dochodzeń prowadzonych przez Urząd, lecz możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii poprzez przyjęcie przepisów regulujących stosunki między tymi dwoma jednostkami unijnymi i zwiększających skuteczność prowadzenia przez Urząd dochodzeń w całej Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do wzmocnienia walki z nadużyciami finansowymi, korupcją oraz wszelką inną nielegalną działalnością na szkodę interesów finansowych Unii.
- (34) Niniejsze rozporządzenie w żaden sposób nie zmienia uprawnień i obowiązków państw członkowskich do podejmowania środków mających na celu zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego, Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1.

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

- (35) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹²⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i przekazano mu opinię w sprawie ... ⁽¹³⁾.
- (36) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 wprowadza się następujące zmiany:

-1) w art. 1 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wzmocnienia walki z nadużyciami finansowymi, korupcją i wszelką inną nielegalną działalnością lub nieprawidłowościami na szkodę interesów finansowych Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwanym dalej razem »Unią«, gdy wymaga tego kontekst) Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, ustanowiony na mocy decyzji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom (zwany dalej »Urzędem«), wykonuje uprawnienia dochodzeniowe powierzone Komisji na mocy:» [Popr. 16]

-1a) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd zapewnia państwom członkowskim pomoc ze strony Komisji w organizacji ścisłej i regularnej współpracy między ich właściwymi organami w celu koordynowania ich działań mających na celu ochronę interesów finansowych Unii przed nadużyciami finansowymi. Urząd uczestniczy w opracowywaniu i rozwijaniu metod zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności lub nieprawidłowościom na szkodę interesów finansowych Unii oraz zwalczania tych zjawisk. Urząd promuje i koordynuje, wraz z państwami członkowskimi oraz wśród nich, dzielenie się doświadczeniami operacyjnymi oraz najlepszymi rozwiązaniami proceduralnymi w dziedzinie ochrony interesów finansowych Unii, a także wspiera wspólne działania na rzecz zwalczania nadużyć finansowych podejmowane dobrowolnie przez państwa członkowskie.» [Popr. 17]

-1b) art. 1 ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) rozporządzenie (UE) 2018/1725;» [Popr. 18]

-1c) w art. 1 do ust. 3 dodaje się literę da):

„da) rozporządzenia (UE) 2016/679.» [Popr. 19]

-1d) art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Urząd prowadzi dochodzenia administracyjne w instytucjach, organach, urzędach i agencjach ustanowionych Traktatami lub na ich podstawie (zwanym dalej »instytucjami, organami, urzędami i agencjami«), a także bez uszczerbku dla art. 12d, w celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności lub nieprawidłowości na szkodę interesów finansowych Unii. W tym celu Urząd prowadzi dochodzenia w poważnych sprawach związanych z wypełnianiem obowiązków służbowych, stanowiących zaniedbanie obowiązków urzędników i innych pracowników Unii, które może prowadzić do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub, w zależności od przypadku, postępowania karnego, lub równoważne niedopełnienie obowiązków przez członków instytucji i organów, szefów urzędów i agencji lub członków personelu instytucji, organów, urzędów lub agencji niepodlegających regulaminowi pracowniczemu (zwanym dalej razem »urzędnikami, innymi pracownikami, członkami instytucji lub organów, szefami urzędów lub agencji lub członkami personelu.«.)» [Popr. 20]

⁽¹²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽¹³⁾ Dz.U. C ...

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

- 1) w art. 1 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Urząd nawiązuje i utrzymuje bliskie stosunki z Prokuraturą Europejską (»EPPO«), ustanowioną w ramach wzmocnionej współpracy rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939⁽¹⁴⁾. Stosunki te opierają się na wzajemnej współpracy ~~oraz~~ , **komplementarności, unikaniu powielania działań i** wymianie informacji. Mają one na celu w szczególności to, by zapewnić wykorzystanie wszelkich dostępnych środków ochrony interesów finansowych Unii poprzez komplementarność zakresu ich obowiązków oraz wspieranie EPPO przez Urząd. [Popr. 21]

Współpracę między Urzędem a EPPO regulują przepisy art. 12c–12f.”;

- 1a) **art. 1 ust. 5 otrzymuje brzmienie:**

„5. **Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia właściwe organy państw członkowskich oraz instytucje, organy, urzędy lub agencje mogą zawierać porozumienia administracyjne z Urzędem. Takie porozumienia mogą dotyczyć w szczególności przekazywania informacji oraz prowadzenia dochodzeń i podejmowania związanych z nimi działań następczych.**” [Popr. 22]

- 1b) **art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:**

„»nieprawidłowość« oznacza »nieprawidłowość« zdefiniowaną w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, w tym również naruszenia mające wpływ na dochody z tytułu podatku od wartości dodanej;” [Popr. 23]

- 1c) **art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:**

„3) »nadużycia finansowe, korupcja oraz wszelka inna nielegalna działalność lub nieprawidłowości na szkodę interesów finansowych Unii« ma takie znaczenie, jakie stosuje się do tego pojęcia w stosownych aktach Unii;” [Popr. 24]

- 2) art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) »dochodzenia administracyjne« (»dochodzenia«) oznaczają wszelkie inspekcje, kontrole lub inne środki podejmowane przez Urząd zgodnie z art. 3 i 4 dla osiągnięcia celów określonych w art. 1 oraz – w razie potrzeby – stwierdzenia nieprawidłowego charakteru działalności objętej dochodzeniem; dochodzenia te nie mają wpływu na uprawnienia EPPO lub właściwych organów państw członkowskich do wszczynania postępowań karnych;”;

- 2a) **art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:**

„5) »osoba objęta dochodzeniem« oznacza każdą osobę lub podmiot gospodarczy podejrzane o dopuszczenie się nadużycia finansowego, korupcji lub innej nielegalnej działalności bądź nieprawidłowości na szkodę interesów finansowych Unii i objęte w związku z tym dochodzeniem przez Urząd;” [Popr. 25]

- 2b) **w art. 2 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:**

„7a) »członek instytucji UE« oznacza odpowiednio posła do Parlamentu Europejskiego, członka Rady Europejskiej, przedstawiciela państwa członkowskiego na szczeblu ministerialnym w Radzie, członka Komisji Europejskiej, członka Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, członka Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego lub członka Trybunału Obrachunkowego.”; [Popr. 26]

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

2c) w art. 2 dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7) »taki sam stan faktyczny« oznacza, że istotne elementy stanu faktycznego są identyczne, przy czym istotne elementy stanu faktycznego rozumie się jako zbiór konkretnych okoliczności nierozdzielnie ze sobą powiązanych i w całości mogących składać się na elementy dochodzenia w sprawie czynu niedozwolonego, wchodzącego w zakres kompetencji Urzędu lub EPPO.”; [Popr. 27]

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Dochożenia zewnętrzne Kontrole na miejscu oraz inspekcje w państwach członkowskich i w państwach trzecich
[Popr. 28]

1. W zakresie określonym w art. 1 ~~oraz art. 2 pkt 1 i 3~~ Urząd przeprowadza kontrole na miejscu i inspekcje w państwach członkowskich oraz – zgodnie z obowiązującymi umowami o współpracy i wzajemnej pomocy oraz innymi instrumentami prawnymi – w państwach trzecich i w pomieszczeniach organizacji międzynarodowych. [Popr. 29]

2. Kontrole na miejscu i inspekcje przeprowadza się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz – takim w zakresie, w jakim niniejsze rozporządzenie nie obejmuje danej kwestii – zgodnie z rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Podmioty gospodarcze współpracują z Urzędem w trakcie prowadzonego przez niego dochodzenia. Urząd może zażądać od podmiotów gospodarczych udzielenia informacji ustnych ~~w tym również w ramach przesłuchań oraz informacji pisemnych~~ i pisemnych, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b). [Popr. 30]

4. Urząd prowadzi kontrole na miejscu i inspekcje po przedstawieniu pisemnego upoważnienia, jak określono w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96. Urząd przekazuje zainteresowanemu podmiotowi gospodarczemu informacje o procedurze mającej zastosowanie do kontroli, w tym o mających zastosowanie gwarancjach proceduralnych, a także informuje zainteresowany podmiot gospodarczy o spoczywającym na nim obowiązku współpracy.

5. Wykonując te uprawnienia, Urząd stosuje się do gwarancji proceduralnych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96. Podczas kontroli na miejscu i inspekcji zainteresowanemu podmiotowi gospodarczemu przysługuje prawo do nieskładania zeznań na swoją niekorzyść oraz prawo do obecności wybranej przez siebie osoby. Przy składaniu oświadczeń podczas kontroli na miejscu podmiotowi gospodarczemu zapewnia się możliwość posługiwania się dowolnym językiem urzędowym państwa członkowskiego, w którym dany podmiot gospodarczy ma swoją siedzibę. Prawo do obecności wybranej przez siebie osoby nie uniemożliwia Urzędowi uzyskania dostępu do pomieszczeń podmiotu gospodarczego i nie powoduje nadmiernego opóźnienia rozpoczęcia kontroli.

6. Na wniosek Urzędu właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela, **bez zbędnej zwłoki**, pracownikom Urzędu wsparcia niezbędnego do skutecznego wykonywania ich zadań określonych w pisemnym upoważnieniu, o którym mowa w art. 7 ust. 2.A31

Zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, aby pracownicy Urzędu mieli – zgodnie z rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 – dostęp do wszystkich informacji i dokumentów, dokumentów i danych dotyczących sprawy będącej przedmiotem dochodzenia, które są niezbędne do skutecznego i efektywnego przeprowadzenia kontroli na miejscu i inspekcji, a także aby mogli oni zajmować te dokumenty lub dane w celu zapewnienia, aby nie były narażone na zaginięcie. **Jeżeli urzędzenia prywatne wykorzystuje się do celów związanych z pracą, urzędzenia te są kontrolowane przez Urząd tylko wówczas, jeżeli Urząd ma uzasadnione powody, aby podejrzewać, że zawarte w nich dane mogą być przydatne z punktu widzenia dochodzenia.** [Popr. 32]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

7. Jeżeli zainteresowany podmiot gospodarczy poddaje się kontroli na miejscu oraz inspekcji dozwolonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, przepisy art. 2 ust. 4. rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2988/95 oraz art. 6 ust. 1 akapit trzeci i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96 nie mają zastosowania w takim zakresie, w jakim wymagają one przestrzegania prawa krajowego i w jakim mogą ograniczać dostęp Urzędu do informacji i dokumentacji do warunków mających zastosowanie do krajowych kontrolerów administracyjnych.

Jeżeli pracownicy Urzędu stwierdzą, że podmiot gospodarczy opiera się poddaniu kontroli na miejscu lub inspekcji dozwolonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, zainteresowane państwo członkowskie zapewnia im potrzebne wsparcie ze strony organów ścigania, aby umożliwić Urzędowi skuteczne prowadzenie kontroli na miejscu lub inspekcji bez zbędnej zwłoki.

Zapewniając wsparcie zgodnie z niniejszym ustępem lub zgodnie z ust. 6, właściwe organy krajowe działają zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi mającymi zastosowanie do zainteresowanego właściwego organu krajowego. Jeżeli takie wsparcie wymaga upoważnienia od organu sądowego zgodnie z prawem krajowym, występuje się o takie upoważnienie.

7a. Jeżeli wykazano, że państwo członkowskie nie wywiązuje się z obowiązku współpracy wynikającego z ust. 6 i 7, Unia ma prawo odzyskać kwotę związaną z daną kontrolą na miejscu lub inspekcją. [Popr. 33]

8. W ramach swoich zadań dochodzeniowych Urząd przeprowadza kontrole i inspekcje przewidziane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 i w przepisach sektorowych, o których mowa w art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia, w państwach członkowskich, oraz – zgodnie z obowiązującymi umowami o współpracy i wzajemnej pomocy oraz innymi instrumentami prawnymi – w państwach trzecich i w pomieszczeniach organizacji międzynarodowych.

9. ~~W trakcie dochodzenia zewnętrznego Urząd może uzyskać dostęp do wszelkich stosownych informacji i danych związanych ze sprawą będącą przedmiotem dochodzenia, niezależnie od tego, na jakim nośniku są one przechowywane, które są w posiadaniu instytucji, organów, urzędów i agencji, w przypadku gdy jest to niezbędne do stwierdzenia, czy miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii. Zastosowanie w tym celu ma art. 4 ust. 2 i 4. [Popr. 34]~~

10. ~~Nie naruszając przepisów art. 12c ust. 1, w przypadku gdy przed podjęciem decyzji o wszczęciu lub niewszczęciu dochodzenia zewnętrznego Urząd dysponuje informacjami wskazującymi na to, że miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii, Urząd może poinformować o tym właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich, a także, w razie potrzeby, zainteresowane instytucje, organy, urzędy i agencje.~~

~~Bez uszczerbku dla zasad sektorowych, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zapewniają podjęcie odpowiednich działań, w których może uczestniczyć Urząd, zgodnie z prawem krajowym. Właściwe organy danych państw członkowskich informują Urząd, na jego wniosek, o podjętych działaniach i o ustaleniach dokonanych na podstawie informacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.”; [Popr. 35]~~

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

-a) w art. 4 tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dodatkowe przepisy dotyczące dochodzeń” [Popr. 36]

-aa) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dochodzenia administracyjne w instytucjach, organach, urzędach i agencjach, dotyczące obszarów, o których mowa w art. 1, prowadzi się na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w decyzjach przyjętych przez odpowiednią instytucję, organ, urząd lub agencję.” [Popr. 37]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W toku dochodzeń ~~wewnętrznych~~: [Popr. 38]

a) Urząd ma prawo do natychmiastowego i niezapowiedzianego dostępu do wszelkich stosownych informacji i danych **dotyczących kwestii będących przedmiotem dochodzenia**, niezależnie od tego, na jakim nośniku są one przechowywane, będących w posiadaniu instytucji, organów, urzędów i agencji, jak również do ich pomieszczeń, **jeżeli jest to niezbędne w celu ustalenia, czy doszło do oszustwa, korupcji, nieprawidłowości lub wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii. Jeżeli urzędnik prywatnie wykorzystuje się do celów związanych z pracą, urzędnik ten jest kontrolowany przez Urząd tylko wówczas, jeżeli Urząd ma uzasadnione powody, aby podejrzewać, że zawarte w nich dane mogą być przydatne z punktu widzenia dochodzenia.** Urząd jest upoważniony do kontrolowania ksiąg rachunkowych instytucji, organów, urzędów i agencji. Urząd może sporządzać kopie i uzyskiwać wyciągi z każdego dokumentu lub zawartości każdego nośnika danych będącego w posiadaniu instytucji, organu, urzędu i agencji oraz, w razie potrzeby, zajmować te dokumenty lub dane w celu zapewnienia, aby nie były narażone na zaginięcie; [Popr. 39]

b) Urząd może zażądać udzielenia informacji ustnych – w tym również w ramach przesłuchań – oraz informacji pisemnych od **podmiotów gospodarczych**, urzędników, innych pracowników, członków instytucji lub organów, szefów urzędów lub agencji lub członków personelu, **przy czym informacje te muszą być dokładnie udokumentowane zgodnie z powszechnie obowiązującymi normami w zakresie poufności i unijnymi standardami ochrony danych. Podmioty gospodarcze współpracują z Urzędem.**”; [Popr. 40]

b) ~~skreśla się~~ ust. 3 ~~otrzymuje brzmienie:~~

~~„3. Zgodnie z art. 3 Urząd może przeprowadzać kontrole na miejscu i inspekcje w pomieszczeniach podmiotów gospodarczych w celu uzyskania dostępu do informacji mających znaczenie dla sprawy będącej przedmiotem dochodzenia wewnętrznego.”; [Popr. 41]~~

ba) art. 4 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Instytucje, organy, urzędy i agencje są informowane w każdym przypadku, gdy pracownicy Urzędu prowadzą w ich pomieszczeniach dochodzenie wewnętrzne, zapoznają się z dokumentem lub danymi, lub żądają dostarczenia informacji będących w ich posiadaniu. Bez uszczerbku dla art. 10 i 11 Urząd może w każdej chwili przekazać zainteresowanej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji informacje uzyskane w trakcie dochodzeń.” [Popr. 42]

bb) art. 4 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Instytucje, organy, urzędy i agencje wprowadzają odpowiednie procedury i podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia poufności dochodzeń na wszystkich ich etapach.” [Popr. 43]

bc) art. 4 ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy w wyniku dochodzeń okaże się, że urzędnik, inny pracownik, członek instytucji lub organu, szef urzędu lub agencji lub członek personelu może stać się osobą objętą dochodzeniem, o fakcie tym informowana jest instytucja, organ, urząd lub agencja, do której osoba ta przynależy.” [Popr. 44]

bd) w art. 4 ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach gdy nie można zapewnić poufności dochodzenia przy korzystaniu ze zwykłych kanałów komunikacji, Urząd korzysta z odpowiednich alternatywnych kanałów przekazywania informacji.” [Popr. 45]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

be) art. 4 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. »W decyzji, którą instytucje, organy, urzędy lub agencje przyjmą zgodnie z ust. 1 określa się w szczególności zasadę dotyczącą spoczywającego na urzędnikach, innych pracownikach, członkach instytucji lub organów, szefów urzędów lub agencji lub członkach personelu obowiązku współpracy z Urzędem i przekazywania mu informacji, przy jednoczesnym zapewnieniu poufności dochodzenia.«” [Popr. 46]

c) ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Nie naruszając przepisów art. 12c ust. 1, w przypadku gdy przed podjęciem decyzji o wszczęciu lub niewszczęciu dochodzenia wewnętrzne~~go~~ Urząd dysponuje informacjami wskazującymi na to, że miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność, **lub że doszło do nieprawidłowości na szkodę interesów finansowych Unii, **w zależności od sytuacji** Urząd może poinformować o tym zainteresowaną instytucję, organ, urząd lub agencję. Zainteresowana instytucja, organ, urząd lub agencja informuje Urząd, na jego wniosek, o podjętych działaniach i o ustaleniach dokonanych na podstawie takich informacji **właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich oraz zainteresowane instytucje, organy, urzędy i agencje.****

Zainteresowana instytucja, organ, urząd lub agencja informuje Urząd, na jego wniosek, o podjętych działaniach i o ustaleniach dokonanych na podstawie takich informacji.”; [Popr. 47]

ca) ust. 8 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w przypadku dochodzeń w instytucjach, organach, urzędach i agencjach Urząd informuje właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich, zastosowanie mają wymogi proceduralne określone w art. 9 ust. 4 akapit drugi i trzeci. Jeżeli właściwy organ zadecyduje o podjęciu jakiegokolwiek działania na podstawie przekazanych mu informacji, zgodnie z prawem krajowym, informuje o tym Urząd na jego wniosek.” [Popr. 48]

cb) w ust. 8 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do kontroli na miejscu i inspekcji przeprowadzanych zgodnie z art. 3, bez uszczerbku dla zasad sektorowych, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich dbają o podjęcie odpowiednich działań, w których zgodnie z prawem krajowym może uczestniczyć Urząd. Właściwe organy danych państw członkowskich informują Urząd, na jego wniosek, o podjętych działaniach i o ustaleniach dokonanych na podstawie informacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.” [Popr. 49]

5) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie naruszając przepisów art. 12d, dyrektor generalny może wszcząć dochodzenie, jeśli istnieją wystarczające podejrzenia — które mogą również opierać się na informacjach przekazanych przez stronę trzecią lub przekazanych anonimowo — że miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii.”; [Popr. 50]

aa) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie naruszając przepisów art. 12d, dyrektor generalny może wszcząć dochodzenie, jeśli istnieją wystarczające podejrzenia — które mogą również opierać się na informacjach przekazanych przez stronę trzecią lub przekazanych anonimowo — że miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność bądź nieprawidłowość na szkodę interesów finansowych Unii. Okres przewidziany na ocenę i poprzedzający podjęcie decyzji nie przekracza dwóch miesięcy. Jeżeli informator, który przekazał podstawowe informacje, jest znany, informuje się go odpowiednio.” [Popr. 51]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

ab) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Dyrektor generalny podejmuje decyzję o wszczęciu dochodzenia, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek instytucji, organu, urzędu lub agencji Unii, lub na wniosek państwa członkowskiego.” [Popr. 52]

ac) w ust. 2 skreśla się akapit drugi; [Popr. 53]

ad) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dopóki dyrektor generalny rozważa, czy wszcząć dochodzenie na wniosek, o którym mowa w ust. 2, lub dopóki Urząd prowadzi takie dochodzenie, zainteresowane instytucje, organy, urzędy lub agencje nie wszczynają równoległych dochodzeń dotyczących tych samych faktów, chyba że wspólnie z Urzędem postanowiono inaczej. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do postępowań przygotowawczych prowadzonych przez Prokuraturę Europejską zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939.” [Popr. 54]

b) w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939.”; [Popr. 55]

ba) art. 5 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli dyrektor generalny zdecyduje o niewszczęciu dochodzenia w instytucji, organie, urzędzie lub agencji, choć jest wystarczające podejrzenie, że doszło do oszustwa, korupcji, innej nielegalnej działalności lub nieprawidłowości wpływającej na interesy finansowe Unii, niezwłocznie przekazuje wszelkie stosowne informacje zainteresowanej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji, aby mogły one podjąć odpowiednie działania zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do tej instytucji, organu, urzędu lub agencji. W stosownych przypadkach Urząd uzgadnia z tą instytucją, organem, urzędem lub agencją odpowiednie środki mające na celu ochronę poufności źródła informacji, a w razie konieczności zwraca się o poinformowanie go o podjętych działaniach”. [Popr. 56]

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli dyrektor generalny zdecyduje o niewszczęciu dochodzenia zewnętrznego, może on ~~nieprzeprowadzaniu kontroli na miejscu lub inspekcji zgodnie z art. 3, choć jest wystarczające podejrzenie, że doszło do oszustwa, korupcji, innej nielegalnej działalności lub nieprawidłowości wpływającej na interesy finansowe Unii,~~ niezwłocznie ~~przekazać~~ przekazuje wszelkie stosowne informacje właściwym organom zainteresowanego państwa członkowskiego, aby mogły podjąć odpowiednie działania zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym. W razie konieczności Urząd informuje również zainteresowaną instytucję, organ, urząd lub agencję.”; [Popr. 57]

ca) dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Zgodnie z art. 17 ust. 5 dyrektor generalny okresowo informuje Komitet Nadzoru o sprawach, w związku z którymi postanowił nie wszczynać dochodzenia, oraz wskazuje powody swojej decyzji.”; [Popr. 58]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

6) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

-a) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor generalny kieruje prowadzeniem dochodzeń, wydając w stosownych przypadkach pisemne polecenia. Dochodzenia są prowadzone pod jego kierownictwem przez pracowników Urzędu przez niego wyznaczonych. Dyrektor generalny nie prowadzi dochodzeń osobiście.” [Popr. 59]

a) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy państw członkowskich udzielają pracownikom Urzędu niezbędnego wsparcia w celu umożliwienia im skutecznego wypełniania swoich zadań bez zbędnej zwłoki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

b) w ust. 3 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Na wniosek Urzędu, w związku ze sprawą będącą przedmiotem dochodzenia, jednostki analityki finansowej ustanowione dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849⁽¹⁵⁾ oraz inne odpowiednie właściwe organy państw członkowskich przekazują Urzędowi:

a) informacje, o których mowa w [art. 32a ust. 3] dyrektywy (UE) 2015/849⁽¹⁶⁾;

b) rejestr transakcji, jeśli jest on niezbędny do celów dochodzenia.”;

c) w ust. 3 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Zapewniając wsparcie zgodnie z poprzednimi akapitami, właściwe organy krajowe działają zgodnie ze wszystkimi krajowymi przepisami proceduralnymi mającymi zastosowanie w odniesieniu do zainteresowanego właściwego organu krajowego.”;

ca) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Instytucje, organy, urzędy i agencje zapewniają, aby urzędnicy, inni pracownicy, członkowie, szefowie i członkowie personelu udzielali pracownikom Urzędu niezbędnego wsparcia w celu umożliwienia im skutecznego i niezwłocznego wypełniania ich zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”; [Popr. 60]

cb) skreśla się ust. 4; [Popr. 61]

cc) ust. 6 wprowadzenie otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy z dochodzenia wynika, że wskazane może być podjęcie administracyjnych środków zapobiegawczych w celu ochrony interesów finansowych Unii, Urząd niezwłocznie informuje zainteresowaną instytucję, organ, urząd lub agencję o toczącym się dochodzeniu i proponuje działania, jakie należy podjąć. Przekazywane informacje zawierają następujące elementy.” [Popr. 62]

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

⁽¹⁶⁾ Art. 32a ust. 3 zostanie dodany do dyrektywy (UE) 2015/849 przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/XX zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849, co do której dnia 19 grudnia 2017 r. osiągnięto porozumienie polityczne i która ma zostać przyjęta w nadchodzących miesiącach.

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

cd) ust. 6 akapit pierwszy lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wszelkie informacje, które mogłyby pomóc zainteresowanej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji w podjęciu decyzji dotyczącej odpowiednich administracyjnych środków zapobiegawczych w celu ochrony interesów finansowych Unii;” [Popr. 63]

ce) ust. 6 akapit pierwszy lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) informacje o wszelkich zalecanych szczególnych środkach poufności, w szczególności w sprawach wiążących się z zastosowaniem środków dochodzeniowych należących do zakresu kompetencji krajowych organów sądowych lub innych organów krajowych, zgodnie z przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do dochodzeń.” [Popr. 64]

d) ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Poza tym, co zapewniono w akapicie pierwszym, zainteresowana instytucja, organ, urząd lub agencja może w dowolnym momencie zasięgnąć opinii Urzędu w celu podjęcia, w ścisłej współpracy z Urzędem, wszelkich odpowiednich środków zapobiegawczych, w tym również środków zabezpieczających dowody, oraz niezwłocznie informuje Urząd o tej decyzji; **niezwłocznie informuje Urząd o wszelkich odstępstwach od stosowania zaproponowanych środków zapobiegawczych oraz o powodach tych odstępstw.”; [Popr. 65]**

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli dochodzenie nie może zostać zakończone w terminie 12 miesięcy po jego wszczęciu, dyrektor generalny, po upływie tego 12-miesięcznego okresu, a następnie co sześć miesięcy, składa sprawozdanie Komitetowi Nadzoru, wskazując przyczyny oraz — w stosowanych przypadkach — **szczegółowo przyczyny opóźnienia oraz środki naprawcze przewidziane **podjęte** w celu przyspieszenia dochodzenia.”;**

ea) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Sprawozdanie zawiera co najmniej krótki opis stanu faktycznego, jego kwalifikację prawną, ocenę wyrządzonych szkód lub szkód, jakie mogą jeszcze powstać, datę upływu ustawowego terminu przedawnienia, powody niedotrzymania dwunastomiesięcznego terminu oraz w stosownych przypadkach środki naprawcze przewidziane z myślą o przyspieszeniu dochodzenia.” [Popr. 67]

7) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

-a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje, organy, urzędy i agencje niezwłocznie przekazują Urzędowi wszelkie informacje dotyczące możliwych przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności bądź nieprawidłowości na szkodę interesów finansowych Unii. Niniejszy obowiązek dotyczy EPPO, jeżeli przedmiotowe sprawy nie wchodzą w zakres jej mandatu zgodnie z rozdziałem IV rozporządzenia (UE) 2017/1939”. [Popr. 68]

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy instytucje, organy, urzędy i agencje informują EPPO zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) 2017/1939, mogą one ~~w zamian~~ zastosować się do obowiązku określonego w pierwszym akapicie i przekazać Urzędowi kopię sprawozdania wysłanego do EPPO.”; [Popr. 69]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instytucje, organy, urzędy i agencje oraz, o ile nie zabrania tego prawo krajowe, właściwe organy państw członkowskich **niezwłocznie** przekazują Urzędowi na jego wniosek lub z własnej inicjatywy wszelkie będące w ich posiadaniu dokumenty lub informacje dotyczące prowadzonego przez Urząd dochodzenia. [Popr. 70]

Przed wszczęciem dochodzenia na wniosek Urzędu przekazują one wszelkie będące w ich posiadaniu dokumenty lub informacje, które są niezbędne, by ocenić zarzuty lub zastosować kryteria wszczęcia dochodzenia określone w art. 5 ust. 1.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Instytucje, organy, urzędy i agencje oraz, o ile nie zabrania tego prawo krajowe, właściwe organy państw członkowskich **na wniosek urzędu lub z własnej inicjatywy** przekazują Urzędowi **niezwłocznie** wszelkie inne będące w ich posiadaniu i uznane za istotne dokumenty lub informacje dotyczące zwalczania nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności **lub nieprawidłowości** na szkodę interesów finansowych Unii.”; [Popr. 71]

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do EPPO, jeżeli chodzi o przestępstwa, w odniesieniu do których EPPO może wykonywać swoją właściwość zgodnie z ~~art. 22 i 25~~**rozdziałem IV** rozporządzenia (UE) 2017/1939. [Popr. 72]

Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości przekazywania przez EPPO Urzędowi stosownych informacji dotyczących spraw zgodnie z art. 34 ust. 8, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 4 i art. 101 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2017/1939.”;

8) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

-a) **ust. 2 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:**

Wymogi, o których mowa w akapicie drugim i trzecim, nie mają zastosowania do składania oświadczeń w trakcie kontroli na miejscu i inspekcji. Osobę objętą dochodzeniem informuje się jednak o przysługujących jej prawach przed złożeniem przez nią zeznania, w szczególności o prawie do obecności wybranej przez nią osoby. [Popr. 73]

-aa) **ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:**

„W tym celu Urząd wysłał osobie objętej dochodzeniem wezwanie do zgłoszenia uwag na piśmie albo podczas przesłuchania z udziałem pracowników wyznaczonych przez Urząd. W wezwaniu podaje się streszczenie faktów dotyczących osoby objętej dochodzeniem oraz informacje wymagane na mocy art. 15 i 16 rozporządzenia (UE) nr 2018/1725, a także termin na zgłoszenie uwag, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 10 dni roboczych, licząc od dnia otrzymania wezwania. Termin ten może ulec skróceniu za wyraźną zgodą osoby objętej dochodzeniem lub z należycie uzasadnionych powodów wynikających z pilnego charakteru dochodzenia. W raporcie końcowym z dochodzenia znajduje się odniesienie do wszelkich takich uwag.” [Popr. 74]

a) w ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W należycie uzasadnionych przypadkach, w których jest to konieczne do zachowania poufności dochodzenia lub które wiążą się z zastosowaniem postępowania dochodzeniowego wynikającego z zakresu kompetencji EPPO lub krajowego organu sądowego, dyrektor generalny może postanowić o odroczeniu wykonania obowiązku polegającego na wezwaniu osoby objętej dochodzeniem do zgłoszenia uwag.”;

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

aa) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Jeżeli Urząd zaleci sądowe działania następcze, a także bez uszczerbku dla praw w zakresie poufności przysługujących sygnalistom i informatorom, osoba objęta dochodzeniem ma dostęp do sprawozdania sporządzonego przez Urząd w oparciu o art. 11 na podstawie przeprowadzonego dochodzenia oraz do wszelkich właściwych dokumentów w zakresie, w jakim dotyczą one tej osoby, pod warunkiem że – w stosownych przypadkach – w terminie sześciu miesięcy sprzeciwu nie wyrazi ani Prokuratura Europejska, ani krajowe organy sądowe. Właściwy organ sądowy może udzielić pozwolenia również przed upływem tego terminu.” [Popr. 75]

8a) Dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Kontroler gwarancji proceduralnych

1. Kontroler gwarancji proceduralnych (kontroler) jest powoływany przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w ust. 2 na pięcioletnią kadencję bez możliwości przedłużenia. Po upływie kadencji kontroler sprawuje swoją funkcję do czasu powołania jego następcy.
2. W następstwie zaproszenia do zgłaszania kandydatur, opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, Komisja sporządza listę kandydatów posiadających odpowiednie kwalifikacje na stanowisko kontrolera. Komisja powołuje kontrolera po konsultacjach z Parlamentem Europejskim i Radą.
3. Kontroler posiada niezbędne kwalifikacje i doświadczenie w dziedzinie praw i gwarancji proceduralnych.
4. Kontroler pełni swoją funkcję przy zachowaniu całkowitej niezależności, a w wykonywaniu swych obowiązków nie zwraca się o instrukcje ani nie przyjmują ich od nikogo.
5. Kontroler monitoruje przestrzeganie przez Urząd praw i gwarancji proceduralnych. Kontroler odpowiada za rozpatrywanie skarg wpływających do Urzędu.
6. Kontroler składa Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Komitetowi Nadzoru i Urzędowi roczne sprawozdanie z pełnienia tej funkcji. Nie dotyczy to indywidualnych spraw będących przedmiotem dochodzenia i gwarantuje poufność dochodzeń nawet po ich zamknięciu.”; [Popr. 76]

8b) dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Artykuł 9b

Mechanizm rozpatrywania skarg

1. Urząd, we współpracy z kontrolerem, podejmuje niezbędne działania w celu ustanowienia mechanizmu rozpatrywania skarg służącego monitorowaniu i gwarantowaniu przestrzegania gwarancji proceduralnych w związku ze wszystkimi działaniami Urzędu.
2. Każda osoba objęta dochodzeniem prowadzonym przez Urząd ma prawo wnieść skargę do kontrolera odnośnie do przestrzegania przez Urząd gwarancji proceduralnych, o których mowa w art. 9. Wniesienie skargi nie ma skutku zawieszającego w odniesieniu do toczącego się dochodzenia.
3. Skargi można wносить najpóźniej w terminie jednego miesiąca od uzyskania przez skarżącego wiedzy o istotnych faktach stanowiących domniemane naruszenie jego gwarancji proceduralnych. Nie można wnieść skargi później niż miesiąc po zakończeniu dochodzenia. Skargi dotyczące terminu powiadomienia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 i 4, wnosi się przed upływem terminu powiadomienia określonego w przedmiotowych przepisach.

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

4. Po otrzymaniu skargi kontroler bezzwłocznie informuje o tym dyrektora generalnego Urzędu i daje Urzędowi możliwość zaradzenia kwestii przedstawionej przez skarżącego w terminie 15 dni roboczych.

5. Bez uszczerbku dla art. 10 niniejszego rozporządzenia Urząd przekazuje kontrolerowi wszelkie informacje, jakie mogą okazać się niezbędne do wydania przez niego zalecenia.

6. Kontroler niezwłocznie wydaje zalecenie w sprawie skargi, jednak nie później niż w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia kontrolera przez Urząd o podjętym działaniu zaradczym w danej kwestii lub od upływu okresu, o którym mowa w ust. 3. Zalecenie przekazuje się Urzędowi oraz skarżącemu. W wyjątkowych przypadkach kontroler może podjąć decyzję o wydłużeniu okresu na wydanie zalecenia o kolejne 15 dni. Kontroler informuje dyrektora generalnego na piśmie o powodach wydłużenia przedmiotowego okresu. Niewydanie przez kontrolera zalecenia w terminie określonym w niniejszym ustępie uznaje się za oddalenie skargi bez zalecenia.

7. Kontroler rozpatruje skargę w postępowaniu kontradiktoryjnym bez ingerowania w przebieg dochodzenia będącego w toku. Po uzyskaniu zgody świadków kontroler może zwrócić się do nich o przedstawienie pisemnych lub ustnych wyjaśnień, które uważa za istotne dla ustalenia faktów.

8. Dyrektor generalny stosuje się do zalecenia kontrolera w danej sprawie. Niezastosowanie się do zalecenia wymaga należytego uzasadnienia i jest możliwe jedynie w wyjątkowych przypadkach. Jeżeli dyrektor generalny nie zastosuje się do zalecenia kontrolera, przedstawia skarżącemu i kontrolerowi główne powody tej decyzji, o ile nie ma to wpływu na trwające dochodzenie. Dyrektor generalny wskazuje powody niezastosowania się do zalecenia kontrolera w notce załączonej do końcowego sprawozdania z dochodzenia.

9. Dyrektor generalny może wystąpić z wnioskiem o opinię kontrolera w dowolnej sprawie związanej z przestrzeganiem gwarancji proceduralnych wchodzących w zakres kompetencji kontrolera, w tym w odniesieniu do decyzji o odroczeniu poinformowania osoby objętej dochodzeniem, o której mowa w art. 9 ust. 3. Dyrektor generalny wskazuje we wniosku termin, w jakim kontroler powinien udzielić odpowiedzi.

10. Bez uszczerbku dla terminów przewidzianych w art. 90a regulaminu pracowniczego, jeżeli urzędnik lub inny pracownik Unii wniósł skargę do dyrektora generalnego zgodnie z art. 90a regulaminu pracowniczego i gdy urzędnik lub inny pracownik wniósł skargę do kontrolera w odniesieniu do tej samej kwestii, przed udzieleniem odpowiedzi na skargę dyrektor generalny czeka na zalecenie kontrolera." [Popr. 77]

9) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

-a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje przekazane lub uzyskane w toku dochodzeń poza instytucjami, organami, urzędami i agencjami, niezależnie od ich formy, są chronione stosownymi przepisami prawa krajowego i unijnego.” [Popr. 78]

-aa) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje przekazane lub uzyskane w toku dochodzeń w instytucjach, organach, urzędach i agencjach, niezależnie od ich formy, są objęte tajemnicą zawodową i podlegają ochronie na podstawie przepisów mających zastosowanie do instytucji Unii.” [Popr. 79]

-ab) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Urząd ujawnia swoje raporty i zalecenia po zakończeniu wszystkich powiązanych krajowych i unijnych procedur przez właściwe organy, a ujawnienie informacji nie ma już wpływu na dochodzenia. Ujawnienie informacji jest zgodne z przepisami i zasadami dotyczącymi ochrony danych, określonymi w niniejszym artykule i w art. 1.”; [Popr. 80]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

- a) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Urząd wyznacza inspektora ochrony danych zgodnie z art. ~~24~~ **43** rozporządzenia ~~(WE) nr 45/2001(UE)~~ **2018/1725**.”; [Popr. 81]

- aa) *dodaje się ust. 5a w brzmieniu:*

„5a. Osoby zgłaszające Urzędowi przestępstwa i naruszenia związane z interesami finansowymi Unii są w pełni chronione, w szczególności przez unijne prawodawstwo dotyczące ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia prawa Unii.”; [Popr. 82]

- 10) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wraz z raportem ~~można przekazać~~ **przekazuje się** zalecenia dyrektora generalnego dotyczące działania, które ma zostać podjęte. W zaleceniach tych wskazuje się w stosownych przypadkach działania dyscyplinarne, administracyjne, finansowe lub sądowe, które powinny zostać podjęte przez instytucje, organy, urzędy i agencje oraz właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich, a także podaje się w szczególności szacunkowe kwoty, jakie należy odzyskać, oraz wstępną kwalifikację prawną ustalonych faktów.”; [Popr. 83]

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podczas przygotowywania tych raportów i zaleceń uwzględnia się odpowiednie przepisy prawa Unii oraz, w zakresie, w jakim ma ono zastosowanie, prawo krajowe zainteresowanego państwa członkowskiego.

Urząd podejmuje odpowiednie środki wewnętrzne w celu zapewnienia spójnej jakości raportów końcowych i zaleceń oraz rozważa, czy istnieje potrzeba zmiany wytycznych w sprawie procedur dochodzeniowych w celu usunięcia ewentualnych niespójności. [Popr. 84]

Po przeprowadzeniu prostej weryfikacji ich autentyczności raporty sporządzone na tej podstawie, **w tym wszelkie dowody potwierdzające załączone do tych raportów**, stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniach sądowych o charakterze innym niż karny toczących się przed sądami krajowymi oraz w postępowaniach administracyjnych w państwach członkowskich. **Przedmiotowe rozporządzenie nie ma wpływu na uprawnienia sądów krajowych w zakresie własnej oceny materiału dowodowego.** [Popr. 85]

~~Raporty sporządzone przez Urząd stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniu karnym państwa członkowskiego, w którym istnieje potrzeba ich wykorzystania, w taki sam sposób i na takich samych warunkach co raporty urzędowe sporządzane przez krajowych kontrolerów administracyjnych. Podlegają one tym samym przepisom dotyczącym oceny co raporty urzędowe sporządzone przez krajowych kontrolerów administracyjnych i mają taką samą wartość dowodową jak te raporty.~~ [Popr. 86]

Państwa członkowskie informują Urząd o wszelkich przepisach prawa krajowego istotnych do celów akapitu ~~trzeciego~~ **pierwszego**. [Popr. 87]

Sądy krajowe powiadamiają Urząd o wszelkich przypadkach odrzucenia dowodów zgodnie z tym ustępem. Powiadomienie zawiera podstawę prawną i szczegółowe uzasadnienie odrzucenia wniosku. W swoich sprawozdaniach rocznych sporządzanych na podstawie art. 17 ust. 4 dyrektor generalny ocenia dopuszczalność dowodów w państwach członkowskich. [Popr. 88]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

Raporty sporządzone przez Urząd stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniach sądowych toczących się przed sądami unijnymi oraz w postępowaniach administracyjnych prowadzonych w Unii.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Raporty i zalecenia sporządzone w następstwie dochodzenia ~~zewnętrznego~~ i wszelkie związane z nimi stosowne dokumenty są przekazywane **w stosownych przypadkach** właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich zgodnie z przepisami dotyczącymi dochodzeń ~~zewnętrznych~~ oraz, w razie konieczności, zainteresowanej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji. ~~Ta~~ instytucja, organ, urząd lub agencja ~~podejmują~~ w związku z dochodzeniami ~~zewnętrznymi~~ takie działania, jakie są uzasadnione wynikami tych dochodzeń, ~~oraz składają~~ **podejmuje takie działania, w szczególności o charakterze dyscyplinarnym lub prawnym, w wyniku nakazu wszczęcia dochodzenia** oraz **składa** z nich raport Urzędowi w terminie określonym w zaleceniach towarzyszących raportowi, a ponadto także na wniosek Urzędu. **Właściwe organy państw członkowskich w ciągu dziewięciu miesięcy zdają Urzędowi sprawozdanie z działań podjętych w odpowiedzi na opis przypadku.**”; [Popr. 89]

ca) skreśla się ust. 4; [Popr. 90]

cb) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy raport sporządzony w następstwie dochodzenia wykazuje istnienie faktów, które mogłyby stanowić podstawę postępowania karnego, informacje te przekazuje się niezwłocznie organom sądowym zainteresowanego państwa członkowskiego z zastrzeżeniem art. 12c i 12d.” [Popr. 91]

cc) dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Właściwe organy państw członkowskich oraz instytucje, organy, urzędy i agencje dbają o to, aby w odpowiedzi na zalecenia dyscyplinarne, administracyjne, finansowe i sądowe wydane przez dyrektora generalnego zgodnie z ust. 1 i 3 podejmowano stosowne działania, a także do 31 marca każdego roku przekazują Urzędowi szczegółowe sprawozdanie na temat podjętych działań, zawierające w stosownych przypadkach powody niewdrożenia zaleceń wydanych przez Urząd.”; [Popr. 92]

cd) ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:

„8. W przypadku gdy informator przekazał Urzędowi informacje, które doprowadziły do wszczęcia dochodzenia, Urząd powiadamia tego informatora o zakończeniu dochodzenia. Urząd może jednak odrzucić każdy taki wniosek, jeśli uzna, że może on zagrozić uzasadnionym interesom osoby objętej dochodzeniem, skuteczności dochodzenia i działań podejmowanych w jego następstwie lub którymkolwiek wymogom dotyczącym poufności.” [Popr. 93]

10a) po art. 11 dodaje się nowy artykuł:

„Artykuł 11a

Wniesienie skargi do Sądu

Każda osoba objęta dochodzeniem może wytoczyć proces Komisji o anulowanie sprawozdania z dochodzenia przekazanego organom krajowym lub instytucjom zgodnie z art. 11 ust. 3 z powodu braku właściwości, niespełnienia istotnych wymogów proceduralnych, naruszenia postanowień traktatowych, w tym karty, lub nadużycia uprawnień.” [Popr. 94]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

11) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

-a) **ust. 1 otrzymuje brzmienie:**

„1. Bez uszczerbku dla art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia i przepisów rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96 Urząd może przekazać właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich informacje uzyskane w toku kontroli na miejscu lub inspekcji przeprowadzanych zgodnie z art. 3 w odpowiednim czasie, aby umożliwić tym organom podjęcie odpowiednich działań zgodnie z ich prawem krajowym. Urząd może również przekazać informacje zainteresowanej instytucji, zainteresowanemu organowi, urzędowi lub zainteresowanej agencji.” [Popr. 95]

a) w ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Urząd może również przekazać informacje zainteresowanej instytucji, zainteresowanemu organowi, urzędowi lub zainteresowanej agencji.”; [Popr. 96]

aa) **ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:**

„Bez uszczerbku dla art. 10 i 11 dyrektor generalny przekazuje organom sądowym zainteresowanego państwa członkowskiego informacje na temat faktów, które wchodzą w zakres jurysdykcji krajowego organu sądowego, uzyskane przez Urząd w czasie trwania dochodzeń w instytucjach, organach, urzędach i agencjach.” [Popr. 97]

b) **ust. 3 otrzymuje brzmienie:**

„3. Właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego informują Urząd w odpowiednim czasie, o ile nie zabrania tego prawo krajowe, z własnej inicjatywy lub na wniosek Urzędu, w ciągu jednego miesiąca o działaniach podjętych na podstawie informacji przekazanych im na mocy niniejszego artykułu.”; [Popr. 98]

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Urząd może z własnej inicjatywy lub na wniosek wymieniać stosowne informacje z siecią Eurofisc ustanowioną rozporządzeniem Rady (UE) nr 904/2010⁽¹⁷⁾.”;

12) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych w państwach członkowskich

1. Do celów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie wyznaczają jednostkę (zwaną dalej »jednostką koordynującą zwalczanie nadużyć finansowych«) w celu ułatwienia skutecznej współpracy i wymiany informacji z Urzędem, w tym również informacji o charakterze operacyjnym. W stosownych przypadkach, zgodnie z prawem krajowym, jednostka koordynująca zwalczanie nadużyć finansowych może być uznana za właściwy organ do celów niniejszego rozporządzenia.

2. Na wniosek Urzędu, przed podjęciem decyzji o wszczęciu lub niewszczęciu dochodzenia, jak również w toku dochodzenia lub po jego zakończeniu, jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych zapewniają Urzędowi potrzebne wsparcie, uzyskują je dla niego lub je koordynują, aby Urząd mógł skutecznie wykonywać swoje zadania. Takie wsparcie ma obejmować w szczególności wsparcie ze strony właściwych organów krajowych zapewniane zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7, art. 7 ust. 3 oraz art. 8 ust. 2 i 3.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

3. Podczas prowadzenia działań koordynacyjnych zgodnie z art. 12b Urząd może zażądać wsparcia ze strony jednostek koordynujących zwalczanie nadużyć finansowych, w tym, w stosownych przypadkach, współpracy horyzontalnej i wymiany informacji między jednostkami koordynującymi zwalczanie nadużyć finansowych.

Artykuł 12b

Działania koordynacyjne

1. Zgodnie z art. 1 ust. 2 Urząd może organizować i ułatwiać współpracę między właściwymi organami państw członkowskich, instytucjami, organami, urzędami i agencjami oraz – zgodnie z obowiązującymi umowami o współpracy i wzajemnej pomocy oraz innymi instrumentami prawnymi – organami państw trzecich i organizacjami międzynarodowymi. W tym celu organy uczestniczące oraz Urząd mogą gromadzić, analizować oraz wymieniać informacje, w tym informacje operacyjne. Na wniosek właściwych organów w prowadzeniu działań dochodzeniowych mogą towarzyszyć im pracownicy Urzędu. Zastosowanie mają art. 6, art. 7 ust. 6 i 7, art. 8 ust. 3 oraz art. 10.

2. Urząd może sporządzić raport dotyczący prowadzonych działań koordynacyjnych oraz, w stosownych przypadkach, przekazać go właściwym organom krajowym oraz zainteresowanym instytucjom, organom, urzędom i agencjom.

3. Niniejszy artykuł ma zastosowanie bez uszczerbku dla wykonywania przez Urząd uprawnień powierzonych Komisji w przepisach szczegółowych regulujących wzajemną pomoc między organami administracyjnymi państw członkowskich oraz współpracę między tymi organami i Komisją.

3a. Obowiązki wzajemnej pomocy administracyjnej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 515/97⁽¹⁸⁾ oraz rozporządzeniem (UE) nr 608/2013⁽¹⁹⁾ powinny mieć również zastosowanie do działań koordynacyjnych związanych z europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi zgodnie z tym artykułem. [Popr. 99]

4. Urząd może uczestniczyć w pracach wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych ustanowionych zgodnie z obowiązującym prawem Unii i w ramach tych prac wymieniać informacje operacyjne zdobyte na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12c

Informowanie Prokuratury Europejskiej o wszelkich czynach zabronionych, w odniesieniu do których może ona wykonywać swoją właściwość

1. Urząd bez zbędnej zwłoki informuje Prokuraturę Europejską o wszelkich czynach zabronionych, w odniesieniu do których mogłaby ona wykonywać swoją właściwość zgodnie z art. 22 i art. 25 ust. 2 i 3 **rozdziałem IV** rozporządzenia (UE) 2017/1939. Raport wysyła się ~~na dowolnym etapie~~ **jak najszybciej** przed wszczęciem dochodzenia przez Urząd lub w toku tego dochodzenia. [Popr. 100]

2. Przekazywane informacje obejmują co najmniej opis **wszystkich znanych Urzędowi** okoliczności faktycznych **i informacji**, w tym ocenę szkody, która została wyrządzona lub która może zostać wyrządzona, **w przypadku gdy Urząd posiada takie informacje**, możliwą kwalifikację prawną czynu oraz wszelkie dostępne informacje o ewentualnych pokrzywdzonych, podejrzanych i innych powiązanych osobach. **Wraz z raportem Urząd przekazuje EPPO wszelkie inne będące w jego posiadaniu istotne informacje dotyczące danej sprawy.** [Popr. 101]

3. Urząd nie jest zobowiązany do informowania EPPO o zarzutach, które są ewidentnie nieuzasadnione.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 082 z 22.3.1997, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 15).

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

W przypadkach gdy informacje otrzymane przez Urząd nie obejmują elementów określonych w ust. 2, a Urząd nie prowadzi żadnego dochodzenia, Urząd może przeprowadzić wstępną ocenę zarzutów. Ocenę przeprowadza się ~~szybko~~ **bezzwłocznie** i w każdym przypadku w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji. W trakcie tej oceny zastosowanie mają art. 6 i art. 8 ust. 2. **Urząd powstrzymuje się od podejmowania wszelkich środków, które mogą zaszkodzić ewentualnym przyszłym dochodzeniom EPPO.** [Popr. 102]

Po wstępnej ocenie Urząd informuje EPPO o tym, czy spełnione zostały warunki określone w ust. 1.

4. Jeżeli w toku dochodzenia prowadzonego przez Urząd wyjdzie na jaw zachowanie, o którym mowa w ust. 1, a w następstwie otrzymania raportu EPPO zdecyduje się wszcząć postępowanie przygotowawcze, Urząd nie może kontynuować prowadzonego przez siebie dochodzenia dotyczącego tych samych okoliczności faktycznych w sposób inny niż zgodnie z art. 12e lub art. 12f.

Do celów stosowania akapitu pierwszego Urząd, zgodnie z art. 12 g ust. 2, weryfikuje za pomocą systemu zarządzania sprawami prowadzonego przez EPPO, czy EPPO prowadzi postępowanie przygotowawcze. Urząd może zażądać od EPPO przekazania dalszych informacji. EPPO odpowiada na taki wniosek w terminie 10 dni roboczych.

5. Instytucje, organy, urzędy i agencje mogą zażądać od Urzędu przeprowadzenia wstępnej oceny zgłoszonych im zarzutów. Do celów tych wniosków zastosowanie ~~ma ust. 3~~ **mają odpowiednio ustępy od 1 do 4. OLAF informuje zainteresowaną instytucję, organ, urząd lub agencję o wynikach wstępnej oceny, chyba że udzielenie takich informacji mogłoby być ze szkodą dla dochodzenia prowadzonego przez Urząd lub Prokuraturę Europejską.** [Popr. 103]

6. Jeżeli po przekazaniu raportu Prokuraturze Europejskiej zgodnie z niniejszym artykułem Urząd zakończy prowadzone przez siebie dochodzenie, art. 9 ust. 4 i art. 11 nie mają zastosowania.

Artykuł 12d

Niepowielanie dochodzeń

1. Dyrektor generalny nie wszczyna dochodzenia zgodnie z art. 5 **lub wstrzymuje dochodzenie będące w toku**, jeżeli EPPO prowadzi postępowanie przygotowawcze dotyczące tych samych okoliczności faktycznych, w sposób inny niż zgodnie z art. 12e lub 12f. **Dyrektor generalny informuje EPPO o każdej decyzji dotyczącej niewszczywania lub wstrzymania dochodzenia z takich powodów.** [Popr. 104]

Do celów stosowania akapitu pierwszego Urząd, zgodnie z art. 12 g ust. 2, weryfikuje za pomocą systemu zarządzania sprawami prowadzonego przez EPPO, czy EPPO prowadzi postępowanie przygotowawcze. Urząd może zażądać od EPPO przekazania dalszych informacji. EPPO odpowiada na taki wniosek w terminie **10** dni roboczych. **Termin ten może zostać przedłużony w wyjątkowych przypadkach z zastrzeżeniem warunków określonych w porozumieniach roboczych, o których mowa w art. 12 g ust. 1.** [Popr. 105]

Jeżeli Urząd zamyka dochodzenie zgodnie z akapitem pierwszym, art. 9 ust. 4 i art. 11 nie mają zastosowania. [Popr. 106]

1a. **Na wniosek Prokuratury Europejskiej Urząd odstępuje od pewnych czynności lub środków, które mogłyby być ze szkodą dla dochodzenia lub postępowania karnego prowadzonego przez Prokuraturę Europejską. Prokuratura Europejska bez zbędnej zwłoki powiadamia Urząd w przypadku ustania okoliczności uzasadniających taki wniosek.** [Popr. 107]

1b. **Jeżeli EPPO zamyka lub wstrzymuje dochodzenie, w sprawie którego otrzymała informacje od dyrektora generalnego zgodnie z ust. 1 i które jest istotne dla wykonywania mandatu Urzędu, informuje o tym Urząd bez zbędnej zwłoki i może wydać zalecenia dotyczące dalszych dochodzeń administracyjnych.** [Popr. 108]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

Artykuł 12e

Wspieranie EPPO przez Urząd

1. W trakcie postępowania przygotowawczego prowadzonego przez EPPO oraz na wniosek EPPO zgodnie z art. 101 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 Urząd, zgodnie ze swoimi kompetencjami, wspiera lub uzupełnia działania EPPO, w szczególności poprzez:

- a) dostarczanie informacji, analiz (w tym analiz kryminalistycznych), wiedzy fachowej i wsparcia operacyjnego;
- b) ułatwianie koordynacji konkretnych działań właściwych krajowych organów administracyjnych i organów Unii;
- c) prowadzenie dochodzeń administracyjnych.

2. ~~Zgodnie z~~ **Wniosek na podstawie** ust. 1 wniosek przekazuje się na piśmie i określa się w nim **co najmniej** środek bądź środki, o których wykonanie Prokuratura Europejska zwraca się do Urzędu, oraz, w stosownych przypadkach, przewidywany harmonogram realizacji tych środków. ~~Wniosek zawiera informacje na temat postępowania przygotowawczego prowadzonego przez EPPO w takim zakresie, w jakim ma to znaczenie dla celu wniosku. W stosownych przypadkach Urząd może zwrócić się o przekazanie dodatkowych informacji.~~

- a) **informacje na temat postępowania przygotowawczego prowadzonego przez EPPO w takim zakresie, w jakim ma to znaczenie dla celu wniosku;**
- b) **środek bądź środki, o których wykonanie Prokuratura Europejska zwraca się do Urzędu;**
- c) **w stosownych przypadkach – przewidywany harmonogram realizacji tych środków;**
- d) **wszelkie instrukcje zgodnie z ust. 2a.**

W stosownych przypadkach Urząd może zwrócić się o przekazanie dodatkowych informacji. [Popr. 109]

2a. Z myślą o ochronie dopuszczalności dowodu oraz praw podstawowych i gwarancji proceduralnych, w sytuacji, kiedy Urząd wprowadza środki wspierające lub uzupełniające na wniosek złożony przez EPPO zgodnie z niniejszym artykułem, EPPO może zlecić Urzędowi stosowanie wyższych standardów w zakresie praw podstawowych, gwarancji proceduralnych i ochrony danych niż standardy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. EPPO określa w takiej sytuacji szczegółowe wymogi formalne i procedury, jakie należy zastosować.

W przypadku braków szczegółowych zaleceń ze strony EPPO do środków wdrażanych przez Urząd zgodnie z niniejszym artykułem zastosowanie ma odpowiednio rozdział VI (gwarancje proceduralne) i rozdział VIII (ochrona danych) rozporządzenia (UE) nr 2017/1939. [Popr. 110]

Artykuł 12f

Dochodzenia uzupełniające

1. W należycie uzasadnionych przypadkach, w których EPPO prowadzi postępowanie przygotowawcze, jeżeli dyrektor generalny uzna, że należy wszcząć **lub kontynuować** dochodzenie zgodnie z kompetencjami Urzędu celem ułatwienia przyjęcia środków zapobiegawczych lub podjęcia działań finansowych, dyscyplinarnych lub administracyjnych, Urząd informuje EPPO na piśmie, określając charakter i cel dochodzenia, **oraz zwraca się do EPPO o pisemną zgodę na wszczęcie dochodzenia uzupełniającego.** [Popr. 111]

W terminie ~~30~~ **20 dni roboczych** od otrzymania tej informacji EPPO ~~może sprzeciwić~~ **wyraża zgodę na wszczęcie lub kontynuowaniu dochodzenia bądź sprzeciwia** się wszczęciu **lub kontynuowaniu** dochodzenia lub podejmowaniu pewnych czynności dotyczących dochodzenia, jeśli jest to konieczne, aby uniknąć zagrożenia dla powodzenia prowadzonego przez siebie postępowania przygotowawczego lub wnoszenia i popierania oskarżeń, a sprzeciw ten może obowiązywać dopóty, dopóki utrzymują się jego przyczyny. **W należycie uzasadnionych sytuacjach EPPO może wydłużyć ten termin o kolejne dziesięć dni roboczych. Informuje o tym Urząd.**

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

W razie sprzeciwu EPPO Urząd nie wszczyna dochodzenia uzupełniającego. W takim przypadku EPPO bez zbędnej zwłoki powiadamia Urząd w przypadku ustania przyczyny sprzeciwu. [Popr. 112]

W przypadku gdy EPPO nie wyrazi **zgody**, sprzeciwu w terminie wskazanym w poprzednim akapicie, Urząd może wszcząć **lub kontynuować** dochodzenie, które prowadzi w ścisłym porozumieniu z EPPO. [Popr. 113]

Jeżeli EPPO nie udzieli odpowiedzi w terminie określonym w akapicie drugim, Urząd może podjąć konsultacje z EPPO w celu podjęcia decyzji w terminie 10 dni. [Popr. 114]

Jeżeli w późniejszym terminie Prokuratura Europejska zgłosi sprzeciw w odniesieniu do tego dochodzenia, powołując się na takie same przyczyny, jak przyczyny, o których mowa w akapicie drugim, Urząd zawiesza lub przerywa prowadzone przez siebie dochodzenie lub powstrzymuje się od wykonywania pewnych czynności dotyczących dochodzenia.

2. W przypadku gdy w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji złożony zgodnie z art. 12d EPPO informuje Urząd o tym, że nie prowadzi dochodzenia, a w późniejszym terminie wszczyna dochodzenie dotyczące tych samych okoliczności faktycznych, bezzwłocznie informuje o tym Urząd. Jeśli po otrzymaniu tej informacji dyrektor generalny stwierdzi, że wszczęte przez Urząd dochodzenie należy kontynuować w celu ułatwienia przyjęcia środków zapobiegawczych lub podjęcia działań finansowych, dyscyplinarnych lub administracyjnych, zastosowanie ma ust. 1.

Artykuł 12 g

Porozumienia robocze oraz wymiana informacji z EPPO

1. Jeżeli jest to konieczne do ułatwienia współpracy z EPPO, o której mowa w art. 1 ust. 4a, Urząd zawiera z EPPO porozumienia administracyjne. Tego rodzaju porozumienia robocze mogą zawierać praktyczne szczegóły dotyczące wymiany informacji, w tym danych osobowych, informacji o charakterze operacyjnym, strategicznym lub technicznym oraz informacji niejawnych, **a także ustanowienia platform informatycznych, w tym również określenia wspólnego podejścia do kwestii aktualizacji i kompatybilności oprogramowania.** Porozumienia te obejmują szczegółowe ustalenia w zakresie bieżącej wymiany informacji na etapie otrzymywania i weryfikacji zarzutów przez obie jednostki **w celu określenia zakresu kompetencji dotyczących dochodzeń prowadzonych przez obydwa urzędy.** Porozumienia obejmują również ustalenia dotyczące przekazywania materiałów dowodowych między Urzędem a Prokuraturą Europejską oraz ustalenia dotyczące podziału ponoszonych kosztów.

Przed przyjęciem porozumień roboczych dotyczących współpracy z Prokuraturą Europejską dyrektor generalny przesyła ich projekt Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, Komitetowi Nadzoru i Parlamentowi Europejskiemu tytułem informacji. Europejski Inspektor Ochrony Danych i Komitet Nadzoru bezzwłocznie przedstawiają swoje opinie. [Popr. 115]

2. Urząd ma pośredni dostęp, w oparciu o system trafieniowy (figuruje/nie figuruje), do informacji znajdujących się w systemie zarządzania sprawami prowadzonym przez EPPO. Ilekroć zostanie stwierdzona zgodność danych wprowadzonych do systemu zarządzania sprawami przez Urząd z danymi będącymi w posiadaniu EPPO, o wystąpieniu takiej zgodności powiadamia się zarówno EPPO, jak i Urząd. Urząd podejmuje odpowiednie środki, aby umożliwić EPPO dostęp – w oparciu o system trafieniowy (figuruje/nie figuruje) – do informacji znajdujących się w jego systemie zarządzania sprawami.

Pośredni dostęp Urzędu do informacji zawartych w systemie zarządzania sprawami, z którego korzysta Prokuratura Europejska, w każdym przypadku odbywa się jedynie w zakresie, w jakim jest to niezbędne do pełnienia przez Urząd funkcji określonych w niniejszym rozporządzeniu. Dostęp taki jest należycie uzasadniony oraz zatwierdzony w ramach wewnętrznej procedury określonej przez Urząd. Urząd prowadzi rejestr wszystkich przypadków dostępu do systemu zarządzania sprawami EPPO. [Popr. 116]

2a. Dyrektor generalny Urzędu i europejski prokurator generalny spotykają się co najmniej raz w roku w celu omówienia spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. [Popr. 117]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

12a) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komitet Nadzoru monitoruje w szczególności rozwój sytuacji w zakresie stosowania gwarancji proceduralnych i czasu trwania dochodzeń.” [Popr. 118]

b) ust. 1 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Komitetowi Nadzoru umożliwia się dostęp do wszelkich informacji i dokumentów, które jego zdaniem są niezbędne do wypełniania powierzonych mu zadań, w tym do raportów i zaleceń odnoszących się do dochodzeń już zakończonych i do spraw umorzonych, jednak bez ingerencji w przebieg dochodzeń będących w toku oraz w zgodzie z wymogami w zakresie poufności i ochrony danych.”; [Popr. 119]

c) ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komitet Nadzoru wyznacza swojego przewodniczącego. Przyjmuje swój regulamin, który przed przyjęciem przedstawia do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji oraz Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych. Posiedzenia Komitetu Nadzoru są zwoływane z inicjatywy przewodniczącego lub dyrektora generalnego. Komitet Nadzoru zbiera się co najmniej 10 razy w roku. Komitet Nadzoru podejmuje decyzje większością głosów wchodzących w jego skład członków. Jego sekretariat jest prowadzony przez Komisję w ścisłej współpracy z Komitetem Nadzoru. Przed mianowaniem pracowników sekretariatu należy zasięgnąć opinii Komitetu Nadzoru, którego uwagi są brane pod uwagę. Sekretariat wykonuje instrukcje Komitetu Nadzoru i działa niezależnie od Komisji. Bez uszczerbku dla sprawowania kontroli nad budżetem Komitetu Nadzoru i jego sekretariatu, Komisja nie ingeruje w zadania Komitetu Nadzoru w zakresie monitorowania.” [Popr. 120]

13) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

-a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Parlament Europejski, Rada i Komisja raz w roku spotykają się z dyrektorem generalnym w celu wymiany poglądów na szczeblu politycznym, aby omówić politykę Urzędu w odniesieniu do metod zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności bądź nieprawidłowościom na szkodę interesów finansowych Unii oraz zwalczania tych zjawisk. Komitet Nadzoru uczestniczy w tej wymianie poglądów. Do udziału w wymianie poglądów zaprasza się Europejskiego Prokuratora Generalnego. Przedstawiciele Trybunału Obrachunkowego, Eurojustu lub Europolu mogą być zapraszani do uczestnictwa w posiedzeniach na zasadzie ad hoc na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, dyrektora generalnego lub Komitetu Nadzoru.”; [Popr. 121]

a) ~~ust. 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:~~

~~„Przedstawiciele Trybunału Obrachunkowego, EPPO, Eurojustu lub Europolu mogą być zapraszani do uczestnictwa w posiedzeniach na zasadzie ad hoc na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, dyrektora generalnego lub Komitetu Nadzoru.”; [Popr. 122]~~

aa) w ust. 2 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Wymiana poglądów może dotyczyć dowolnego tematu uzgodnionego przez Parlament Europejski, Radę i Komisję, a w szczególności:” [Popr. 123]

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

b) w ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) ram stosunków między Urzędem a instytucjami, organami, urzędami i agencjami, w szczególności EPPO; i agencjami, w szczególności EPPO, oraz działań podjętych w związku z raportami końcowymi z dochodzeń Urzędu i innymi informacjami przekazanymi przez Urząd;” [Popr. 124]

ba) w ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) ram stosunków między Urzędem a właściwymi organami państw członkowskich, oraz działań podjętych przez właściwe organy państw członkowskich w związku z raportami końcowymi z dochodzeń Urzędu i innymi informacjami przekazanymi przez Urząd;” [Popr. 125]

bb) dodaje się nowy art. 4a w następującym brzmieniu:

„4a. Wymianie poglądów przewodniczą na zmianę Parlament Europejski, Rada i Komisja.”; [Popr. 126]

14) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

-a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na czele Urzędu stoi dyrektor generalny. Dyrektora generalnego mianuje Komisja zgodnie z procedurą określoną w ust. 2. Kadencja dyrektora generalnego trwa siedem lat i nie jest odnawialna. Dyrektora generalnego zatrudnia się jako pracownika na czas określony na podstawie regulaminu pracowniczego.” [Popr. 127]

-aa) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W celu mianowania nowego dyrektora generalnego Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zaproszenie do zgłaszania kandydatur. Publikacja ta ma miejsce najpóźniej sześć miesięcy przed upływem kadencji urzędującego dyrektora generalnego. Po wydaniu przez Komitet Nadzoru pozytywnej opinii na temat zastosowanej przez Komisję procedury wyboru, Komisja sporządza listę kandydatów posiadających odpowiednie kwalifikacje. Parlament Europejski, Rada i Komisja za wspólnym porozumieniem przedstawiają kandydata na stanowisko dyrektora generalnego, którego następnie powołuje Komisja.” [Popr. 128]

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wypełniając swoje obowiązki w zakresie wszczynania i prowadzenia dochodzeń zewnętrznych i wewnętrznych lub działań koordynacyjnych lub sporządzania raportów w następstwie tych dochodzeń lub działań koordynacyjnych, dyrektor generalny nie zwraca się o instrukcje do żadnego rządu ani instytucji, organu, urzędu lub agencji ani też nie przyjmuje od nich instrukcji. Jeżeli dyrektor generalny uzna, że środek podjęty przez Komisję podważa jego niezależność, niezwłocznie informuje o tym Komitet Nadzoru i decyduje o ewentualnym wniesieniu skargi przeciwko Komisji do Trybunału Sprawiedliwości.”; [Popr. 129]

aa) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dyrektor generalny regularnie i co najmniej raz w roku składa Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu raporty dotyczące ustaleń poczynionych w wyniku dochodzeń przeprowadzonych przez Urząd, podjętych działań i napotkanych trudności oraz działań Urzędu podejmowanych w odpowiedzi na zalecenia Komitetu Nadzoru wydane zgodnie z art. 15, przy jednoczesnym poszanowaniu poufności dochodzeń, uzasadnionych praw osób objętych dochodzeniem i informatorów oraz, w stosownych przypadkach, prawa krajowego mającego zastosowanie do postępowania sądowego.

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

Sprawozdanie roczne zawiera także ocenę współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz instytucjami, organami, urzędami i agencjami, przy czym szczególną uwagę zwraca się na wdrożenie art. 11 ust. 2 i 6a.” [Popr. 130]

ab) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Na wniosek Parlamentu Europejskiego złożony w kontekście przysługujących Parlamentowi praw w zakresie kontroli budżetowej dyrektor generalny może przedstawić informacje o działalności Urzędu, musi jednak przestrzegać zasad dotyczących poufności dochodzeń i działań następczych. Parlament Europejski gwarantuje poufność informacji otrzymanych zgodnie z tym ustępem.”; [Popr. 131]

ac) w ust. 5 skreśla się akapit pierwszy; [Popr. 132]

b) w ust. 5 akapit drugi lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przypadkach przekazania informacji organom sądowym państw członkowskich ~~oraz~~ lub EPPO;” [Popr. 133]

ba) w ust. 5 akapit trzeci dodaje się lit. ba) w brzmieniu:

„ba) przypadkach umorzenia sprawy;” [Popr. 134]

bb) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dyrektor generalny wprowadza wewnętrzną procedurę doradczą i kontrolną, w tym również kontrolę zgodności z prawem, między innymi w odniesieniu do przestrzegania gwarancji proceduralnych i praw podstawowych osób objętych dochodzeniem i świadków oraz prawa krajowego zainteresowanych państw członkowskich, ze szczególnym uwzględnieniem art. 11 ust. 2. Kontrolę zgodności z prawem przeprowadzają eksperci Urzędu z zakresu prawa i procedur dochodzeniowych, którzy mają kwalifikacje do pełnienia funkcji sądowniczych w jednym z państw członkowskich. Ich opinię załącza się do sprawozdania końcowego z dochodzenia.” [Popr. 135]

bc) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 19a, dotyczących ustanowienia kodeksu postępowania dochodzeniowego, którego mają przestrzegać pracownicy Urzędu. Owe akty delegowane określają w szczególności:

a) sposób wykonywania mandatu i statutu Urzędu;

b) szczegółowe zasady dotyczące procedur dochodzeniowych oraz dozwolonych działań dochodzeniowych;

c) uzasadnione prawa osób objętych dochodzeniem;

d) gwarancje proceduralne;

da) przepisy z zakresu ochrony danych oraz polityki przekazywania informacji i dostępu do dokumentów;

db) przepisy w zakresie kontroli zgodności z prawem oraz procedur odwoławczych dostępnych osobom objętym dochodzeniem;

dc) stosunki z EPPO.

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

Podczas prac przygotowawczych Komisja przeprowadza konsultacje z Komitetem Nadzoru oraz Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.

Akty delegowane przyjęte zgodnie z niniejszym ustępem publikuje się celem informacji na stronie internetowej Urzędu we wszystkich językach urzędowych Unii.” [Popr. 136]

e) w ust. 8 akapit pierwszy dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) stosunki z EPPO.”. [Popr. 137]

ca) ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Przed nałożeniem jakichkolwiek sankcji dyscyplinarnych na dyrektora generalnego lub uchyleniem jego immunitetu Komisja zasięga opinii Komitetu Nadzoru.” [Popr. 138]

14a) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

Sprawozdanie z oceny i zmiany

Nie później niż pięć lat po terminie ustalonym zgodnie z art. 120 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/1939 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny stosowania i wpływu niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do skuteczności i wydajności współpracy między Urzędem a EPPO. Do sprawozdania dołączana jest opinia Komitetu Nadzoru.

Nie później niż dwa lata po przedłożeniu sprawozdania z oceny, sporządzonego zgodnie z akapitem pierwszym, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy w celu unowocześnienia ram Urzędu, zawierający dodatkowe lub bardziej szczegółowe przepisy dotyczące ustanowienia Urzędu, jego funkcji lub procedur mających zastosowanie do jego działalności, ze szczególnym uwzględnieniem jego współpracy z EPPO, dochodzeń transgranicznych i dochodzeń w państwach członkowskich nieuczestniczących w EPPO.”; [Popr. 139]

14b) Dodaje się nowy art. 19a w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 17 ust. 8, powierza się Komisji na okres czterech lat, począwszy od dnia ... (data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia). Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem wspomnianego okresu czterech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 17 ust. 8, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

Wtorek, 16 kwietnia 2019 r.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 17 ust. 8 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.” [Popr. 140]

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Art. 12c–12f, o których mowa w art. 1 ust. 12, mają zastosowanie od dnia określonego zgodnie z art. 120 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/1939.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
